

คู่มือ

การประมวลผลสถิติบัญชีประชาชาติ

สำนักบัญชีประชาชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Office of the National Economic and Social Development Board

Office of the Prime Minister, Bangkok 10100, THAILAND

www.nesdb.go.th

สารบัญ

	หน้า
การประมวลผลสถิติบัญชีประชาชาติ	1
การวัดผลิตภัณฑ์ประชาชาติทางการผลิต (Production Approach)	9
การวัดผลิตภัณฑ์ประชาชาติทางด้านการจ่าย (Expenditure Approach)	62
รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน (Private Consumption Expenditure: C)	62
รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล (Government Consumption Expenditure: G)	65
การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation: GFCF)	67
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ (Change in Inventories)	72
การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ (Exports and Imports of Goods and Services)	74
การวัดผลิตภัณฑ์ประชาชาติทางด้านการรายได้ (Income Approach)	76
ภาคผนวก	
รายชื่อตารางสถิติบัญชีประชาชาติ	

คู่มือการประมวลผลสถิติบัญชีประชาชาติ

1. บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยสำนักบัญชีประชาชาติ มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลสถิติบัญชีประชาชาติ เผยแพร่สู่สาธารณชนเป็นประจำทุกปี โดยได้เริ่มจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติตามระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts: SNA) ขององค์การสหประชาชาติครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ.2493 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นระบบที่องค์การสหประชาชาติได้ริเริ่มไว้ และได้มีการพัฒนาต่อมาด้วยความร่วมมือขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ คือ เริ่มจากระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1953 (1953 SNA) และพัฒนาต่อมาเป็นระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1968 (1968 SNA) และปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำให้ไปสู่ระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ.1993 (1993 SNA) โดยการจัดทำได้มีการพัฒนากรอบแนวคิด คุ่มรวม การจัดเก็บข้อมูลมาเป็นลำดับเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับต่างประเทศ

โดยที่ข้อมูลสถิติบัญชีประชาชาติเป็นข้อมูลเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ ดังนั้นสำนักบัญชีประชาชาติจึงเห็นควรให้มีการจัดทำคู่มือการคำนวณสถิติบัญชีประชาชาติของประเทศไทยขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้ให้ข้อมูลและผู้ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้เข้าใจขั้นตอนและกรอบการดำเนินงานการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติของประเทศไทย อนุกรมที่เผยแพร่ในปัจจุบัน เช่น แนวคิด คำนิยาม คุ่มรวม การจำแนกรายการ การประมวลผล และแหล่งข้อมูล เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การนำตัวเลขสถิติข้อมูลบัญชีประชาชาติไปใช้วิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจต่างๆ ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

2. แนวคิด (Concept)

บัญชีประชาชาติ (National Income) หมายถึง การบันทึกกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศที่ไหลเวียนในหนึ่งรอบระยะเวลาที่กำหนดระหว่างหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ อันประกอบด้วย การผลิตสินค้าและบริการ การเกิดขึ้นหรือได้มาของรายได้ซึ่งก็คือ ผลตอบแทนปัจจัยการผลิตที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าและบริการดังกล่าว การใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการของครัวเรือนและรัฐบาลรวมทั้งการใช้จ่ายลงทุนที่เกิดขึ้นและการประกอบธุรกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างภาคเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ

การประมวลรายได้ประชาชาติสามารถจัดทำได้ 3 ด้าน คือ ด้านการผลิต (Production approach) ด้านรายจ่าย (Expenditure approach) และด้านรายได้ (Income approach) บนพื้นฐานของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

3. องค์ประกอบของรูปแบบบัญชี (Structure of Accounts)

3.1 บัญชีหลัก (Main accounts) หมายถึง บัญชีที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ร่วมกันของการดำเนินธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายในประเทศและระหว่างประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง โดยความสัมพันธ์สามารถตรวจสอบในระบบได้ (Cross check) ถึงแหล่งที่มา (Resource) และใช้ไป (Use) หรือการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดไปยังปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจได้

ประกอบด้วย 6 ตารางหลัก (Accounts) คือ

Account 1 Domestic Product

Account 2 National Income

Account 3	Domestic Capital Formation
Account 4	Households and Private Non-Profit Institutions
Account 5	General Government
Account 6	External Transaction (The rest of the world)

Account 1 Domestic Product

เป็นบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างด้านการผลิต (Supply Side) และด้านรายจ่าย (Demand Side) ซึ่งเป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคโดย John Maynard Keynes ที่มีรูปแบบสมการดังนี้

$$\text{Aggregate Supply} = \text{Aggregate Demand}$$

หรือ

$$Y (\text{GDP}) = C + I + G + (X-M)$$

โดยที่

$Y (\text{GDP}) =$ ผลผลิตขั้นสุดท้าย (Final Output) มีค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่ม (Value Added) จากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ

$C =$ รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของครัวเรือน

$I =$ การลงทุนของภาคเอกชนและภาครัฐ

$G =$ รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของภาครัฐบาล

$X =$ การส่งออกสินค้าและบริการ

$M =$ การนำเข้าสินค้าและบริการ

Account 2 National Income

เป็นบัญชีที่แสดงผลการคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้ (Income Approach) หรือผลรวมรายได้จากผลตอบแทนจากปัจจัยการผลิต ประกอบด้วยผลตอบแทนจากแรงงาน ทุน ที่ดิน และผู้ประกอบการ หากนำผลรวมของรายได้เทียบกับ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาปัจจัยการผลิต จะเท่ากับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสุทธิ ณ ราคาปัจจัยการผลิต (Net Domestic Product at factor cost) บวกด้วยผลตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิ (Net Factor Income Payment from the Rest of the World)

Account 3 Domestic Capital Formations

เป็นบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายเพื่อการลงทุน (Gross Domestic Capital Formation) และแหล่งที่มาของเงินทุน (Finance of Gross Domestic Capital Formation) ที่มาจากการออมในประเทศ (Saving) และต่างประเทศ (Surplus of the Nation on current accounts)

Account 4 Households and Private Non-Profit Institutions

เป็นบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ (Income) รายจ่าย (expenditure) เงินออม (saving) และรายได้ที่พึงจับจ่ายใช้สอย (disposable of income) ของครัวเรือน และสถาบันที่ไม่แสวงหากำไร (Household & Private Non-Profit Institution) โดยมีแหล่งรายได้จากเงินค่าตอบแทนแรงงาน ผลประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม รายได้จากการประกอบการ รายได้จากทรัพย์สิน และเงินโอนรับจากสถาบันต่างๆ ส่วนด้านรายจ่าย ประกอบด้วย รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (Consumption expenditure) การจ่ายสมทบกองทุนประกันสังคม (Social security contribution) ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภค ค่าภาษีทางตรง (Direct taxes) และเงินโอนที่จ่ายให้รัฐบาลและสถาบันต่างประเทศ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าวคือ เป็นเงินออม (Saving) ของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงหากำไร

Account 5 General Government

เป็นบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายรับ (Income) และรายจ่ายของรัฐบาล โดยรัฐบาลมีแหล่งรายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการ (Income from property and entrepreneurship) ภาษีทางตรงและทางอ้อม (Direct - Indirect taxes) เงินสมทบกองทุนประกันสังคม (Total contributions to social security) และเงินโอนรับจากสถาบันต่างๆ โดยมีส่วนที่เป็นรายการหักรายรับ 2 รายการคือ เงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม และดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ ส่วนด้านรายจ่ายรัฐบาลประกอบด้วย รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล (Government consumption expenditure) รายจ่ายสำหรับผลประโยชน์ของผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม (Social security benefit) รายจ่ายเพื่ออุดหนุนการผลิต (Subsidies) รวมทั้งเงินโอนให้ครัวเรือน สถาบันไม่แสวงหากำไรและให้ต่างประเทศ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าวคือ เป็นเงินออม (Saving) ของรัฐบาล

Account 6 External Transaction (The rest of the world)

เป็นบัญชีที่แสดงถึงความสัมพันธ์กับภาคต่างประเทศ (The Rest of the World) โดยทางด้านรายรับประกอบด้วยรายรับจากการส่งออกสินค้าและบริการ (Export of Goods and Services) ผลตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิ (Net factor income) และเงินโอนรับจากต่างประเทศ (Current transfer to the rest of the world) ทางด้านรายจ่ายประกอบด้วยการนำเข้าสินค้าและบริการ (Import of Goods and Services) และ เงินโอนจ่ายไปต่างประเทศ (Current transfer to the rest of the world) โดยรายการสมดุลของบัญชีนี้คือ ดุลบัญชีเดินสะพัด (Surplus of the Nation on current accounts)

3.2 ตารางสรุปและตารางสนับสนุน (Summary and Supporting Table)

3.2.1 ทางด้านการผลิต (Production Approach) (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 1 - 5 และตารางสนับสนุน 12 - 37) เป็นการแสดงผลการจัดทำรายได้ประชาชาติทางด้านการผลิต จำแนกตามสาขาการผลิต 16 สาขาการผลิต ประกอบด้วย

- 1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- 2) สาขาประมง
- 3) สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
- 4) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) ประกอบด้วย 22 อุตสาหกรรมย่อย
- 5) สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกแก๊ส
- 6) สาขาการก่อสร้าง
- 7) สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์
ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน
- 8) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร
- 9) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
- 10) สาขาตัวกลางทางการเงิน
- 11) สาขาบริการด้านอาหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
- 12) สาขาการบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ
- 13) สาขาการศึกษา
- 14) สาขาบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
- 15) สาขาบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่น ๆ
- 16) สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

3.2.2 ทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach) ประกอบด้วย

ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน (Private Consumption Expenditure) (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 6 - 7 และตารางสนับสนุน 38 - 41) ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายใน 12 หมวดหลักคือ

- 1) หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์
- 2) หมวดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ย
- 3) หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า
- 4) หมวดค่าเช่า ประปา ไฟฟ้า และเชื้อเพลิง

- 5) หมวดเฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ในครัวเรือนและบริการซ่อมแซม
- 6) หมวดการสาธารณสุข
- 7) หมวดบริการขนส่ง
- 8) หมวดการสื่อสาร
- 9) หมวดบันเทิงและวัฒนธรรม
- 10) หมวดการศึกษา
- 11) หมวดภัตตาคารและโรงแรม
- 12) หมวดสินค้าและบริการเบ็ดเตล็ด

ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล (General Government Consumption Expenditure) (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 6 - 7 และตารางสนับสนุน 42 - 43) ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายใน 3 ลักษณะคือ

- 1) จำแนกตามชนิดของค่าใช้จ่าย (By type of Expenditure)
- 2) จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย (By Purpose)
- 3) จำแนกตามอำนาจการบริหารงาน (By Type of Authority)

ด้านการสะสมทุนเบื้องต้น (Gross Capital Formation) (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 8 - 9 และตารางสนับสนุน 44 - 50) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation) และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ (Change in Inventories)

- 1) การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation) หรือการลงทุนประกอบด้วย
 - การลงทุนด้านการก่อสร้าง (Construction)
 - การลงทุนด้านเครื่องจักรเครื่องมือ (Equipment)
- 2) ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ (Change in Inventories)

ด้านการส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ (Exports and Imports of Goods and Services) (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 1 - 2) ประกอบด้วย

- 1) การส่งออกสินค้าและบริการ (Exports of Goods and Services)
 - สินค้าส่งออก (Exports of Goods)
 - บริการรับ (Exports of Services)
- 2) การนำเข้าสินค้าและบริการ (Imports of Goods and Services)
 - สินค้านำเข้า (Imports of Goods)

- บริการจ่าย (Imports of Services)

3.2.3 ด้านรายได้ (Income Approach) ประกอบด้วย (หนังสือรายได้ประชาชาติ ตารางสรุป 10 -11 และตารางสนับสนุน 51 - 58) ประกอบด้วยผลตอบแทนจากการใช้ปัจจัยการผลิต

- 1) ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employees)
- 2) รายได้จากเกษตรและการประกอบอาชีพที่มีชนิตบุคคล (Income from Farms, Professions and Other Unincorporated)
- 3) รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือน (Income from Property Received by household)
- 4) เงินออมนิติบุคคล (Saving of Corporations)
- 5) ภาษีเงินได้ในนิติบุคคล (Direct taxes on Corporations)
- 6) เงินโอนนิติบุคคล (Corporate Transfer Payments)
- 7) รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการของภาครัฐบาล (General Government Income from Property and Entrepreneurship Profit of Government Enterprises)

4. หลักการประมวลผลรายได้ประชาชาติ

การลงบัญชีตามระบบบัญชีที่เป็นมาตรฐานสากล จะต้องประมวลผลมูลค่าที่เป็นตัวเงิน (Money term) ทั้งทางด้านการผลิต การใช้จ่าย และด้านรายได้ ทั้งนี้ผลที่ได้จากทั้ง 3 ด้านจะต้องเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน การที่จะเลือกด้านใดด้านหนึ่งเป็นหลักนั้น ขึ้นกับความถูกต้องและสมบูรณ์ของข้อมูลในแต่ละด้าน สำหรับกรณีประเทศไทยจะใช้ด้านการผลิตเป็นด้านหลัก

4.1 ทางด้านการผลิต (Production Approach)

วิธีการประมวลผลบัญชีรายได้ประชาชาติรายปี ในด้านการผลิตนั้นใช้วิธีการหามูลค่าเพิ่มโดยการรวบรวมข้อมูลมูลค่าผลผลิต (Gross Output) และต้นทุนค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Consumption) ของสถานประกอบการในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้วนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่ม (Value Added) ซึ่งก็คือส่วนต่างระหว่างค่าทั้งสองดังกล่าว เมื่อนำมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ของทุกสาขาการผลิตมารวมกันก็จะได้ Aggregate Supply หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Products) หรือ GDP ของระบบเศรษฐกิจ

4.2 ทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

เป็นวิธีการคำนวณหามูลค่าการใช้จ่ายขั้นสุดท้าย (Final Consumption) หรือ Aggregate Demand ของระบบเศรษฐกิจประกอบด้วย

- 1) รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน (C) ประมาณจากมูลค่าการใช้จ่ายจริง (Final Expense) ของประชาชนโดยรวม โดยใช้ผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเป็นข้อมูลหลัก ประกอบกับข้อมูลอื่นที่แสดงการบริโภคในประเทศ เช่น ยอดจำหน่ายเครื่องตีพิมพ์ ยาสูบ และรถยนต์

เป็นต้น รวมทั้งการใช้วิธีกระแสสินค้า (Commodity Flow Method) ซึ่งเป็นวิธีการประมาณมูลค่าการใช้จ่ายทางอ้อมโดยอาศัยผลจากการประมวลมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการที่ได้มาในขั้นตอนแรกของการคำนวณด้านการผลิตหักออกด้วยมูลค่าการส่งออกสินค้าหรือบริการนั้น รวมกับการนำเข้าสินค้าและบริการจากต่างประเทศ แล้วนำมาบวกกับค่าการขนส่งและการตลาดก็จะได้มูลค่า ณ ราคาผู้ซื้อปลายทางที่ครัวเรือนจ่าย

2) **รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล (G)** ประมวลจากรายงานรายจ่ายจริงของรัฐบาลที่เบิกจ่ายโดยรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในส่วนที่มาจากแหล่งเงินในงบประมาณแผ่นดิน และแหล่งเงินนอกงบประมาณต่างๆ

3) **การลงทุนหรือการสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (I)** แบ่งเป็นการสะสมทุนถาวรสิ่งก่อสร้างเอกชนประมาณค่าจากสถิติพื้นที่ให้อนุญาตปลูกสร้าง การลงทุนด้านยานพาหนะได้จากสถิติจำนวนการจดทะเบียน การสะสมทุนเครื่องจักรเครื่องมือได้จากวิธีกระแสสินค้า สำหรับการสะสมทุนภาครัฐได้จากรายงานรายจ่ายจริงของรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบัญชีการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

4) **ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ (ΔS)**

5) **การส่งออกและนำเข้า (X - M)** คือ การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการทั้งหมด โดยได้รับข้อมูลจากสถิติการค้าระหว่างประเทศและตารางดุลการชำระเงินของประเทศ

4.3 ทางด้านรายได้ (Income Approach)

ประมวลผลโดยรวมรวมข้อมูลผลตอบแทนปัจจัยการผลิตแต่ละประเภทเข้าด้วยกันโดยอาจประมวลขึ้นทางตรง เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผลและกำไรรวบรวมจากบัญชีของธุรกิจ ผลตอบแทนแรงงานประมวลจากจำนวนลูกจ้างและอัตราค่าจ้างเฉลี่ยของการจ้างงานแต่ละประเภทอุตสาหกรรม ส่วนในกรณีรายการที่ไม่สามารถหาข้อมูลโดยตรงได้ เช่นรายได้ของสถานประกอบการที่มีได้จดทะเบียนนิติบุคคลก็คำนวณขึ้นทางอ้อมโดยอาศัยผลการคำนวณด้านการผลิตและด้านการใช้จ่ายข้างต้น สำหรับเงินออมของรัฐและนิติบุคคลก็ประมวลจากข้อมูลในทำนองเดียวกัน ส่วนเงินออมของครัวเรือนได้จากการประมวลผลทางอ้อม

ความสัมพันธ์พื้นฐานในระบบบัญชีประชาชาติสามารถแสดงในรูปสมการได้ดังนี้

VA (Value added)	=	Gross output – Intermediate Consumption
GDP (Gross Domestic Products)	=	sum of VA all activities
GNP (Gross National Products)	=	GDP + Net Factor Income Payment from the Rest of the World
NI (National income)	=	GNP - Indirect Taxes less Subsidies - Provision for Consumption of Fixed Capital
NNP (Net National Products)	=	GDP - Indirect Taxes less Subsidies - Provision for Consumption of Fixed Capital + Net Factor Income Payment from the Rest of the World

การประมวลผลบัญชีรายได้ประชาชาติรายปีของประเทศไทยในปัจจุบันนั้นได้มีการประมวลผลครบทั้ง 3 ด้าน โดยด้านการผลิตและการใช้จ่ายมีการประมวลผลทั้งในราคาประจำปีและราคาคงที่ โดยในปัจจุบันใช้ราคาคงที่ ณ ปีฐาน พ.ศ. 2531 ส่วนด้านรายได้มีการประมวลผลในราคาประจำปีเท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการคำนวณในแต่ละด้านดังนี้

การวัดสถิติรายได้ประชาชาติทางด้านการผลิต (Production Approach)

A: สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

1. นิยาม (Definition)

หมายถึง มูลค่าเพิ่ม (Value Added) ที่มาจากการประกอบกิจกรรมทางการเกษตร การล่าสัตว์ และการทำป่าไม้ โดยวัดค่าจากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต

1.1 ด้านเกษตรกรรม ประกอบด้วย

1) การกสิกรรม (Crops)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) หมายถึง มูลค่าของพืชผล ที่เก็บเกี่ยวได้ในช่วงระยะเวลา 1 ปี ในการคำนวณหามูลค่านั้นต้องใช้ราคาผู้ผลิต ซึ่งเป็นราคาจำหน่ายหน้าฟาร์ม (Ex-farm Prices) ที่เฉลี่ยในช่วงฤดูกาลผลผลิตออกสู่ตลาด โดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยปริมาณผลผลิตของพืชแต่ละชนิด

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการต่างๆ ที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิต และใช้หมดสิ้นไปในช่วงระยะเวลาของรอบปีบัญชีนั้น ๆ โดยไม่รวมรายจ่ายในทรัพย์สินถาวร และค่าเสื่อมราคา ประกอบด้วยค่าซื้อสินทรัพย์ต่าง ๆ ดังเช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าวัสดุหีบห่อ ค่าอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีอายุใช้งานต่ำกว่า 1 ปี รวมทั้งค่าบริการต่างๆ เช่น ค่าเช่าเครื่องจักรเครื่องมือ ค่าซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักรเครื่องมือ ค่าบริการทางการเกษตร เป็นต้น

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบปัจจัยการผลิตดังนี้

- ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of employees)
- ภาษีทางอ้อม หัก เงินอุดหนุน (Indirect tax less subsidies)
- ค่าเสื่อมราคา (Consumption of fixed capital formation)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย

ค่าเช่าที่ดิน เงินปันผล กำไร อื่นๆ

2) การเลี้ยงปศุสัตว์ (Lives stocks)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) คือ มูลค่าผลผลิตของสัตว์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 1 ปี การหามูลค่าผลผลิตสามารถใช้ปริมาณการผลิต คูณด้วย ราคาที่เกษตรกรขายได้ (Ex-farm Price) โดยที่ปริมาณผลผลิตนั้น กรณีสัตว์ที่ใช้ระยะเวลาการเลี้ยงมากกว่า 1 ปี เช่น โค กระบือ ปริมาณการผลิตจะเท่ากับส่วนแตกต่างระหว่าง Beginning Stock และ Ending Stock บวกด้วยปริมาณการบริโภค การส่งออก หักด้วยปริมาณการนำเข้า ในระหว่างปี ส่วนกรณีสัตว์ที่ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงต่ำกว่า 1 ปี เช่น ไก่ เป็ด ปริมาณการผลิตจะเท่ากับจำนวนสัตว์ที่จำหน่ายได้ในรอบปี

ค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต (Intermediate cost) นิยามหลักเหมือนกับการกลีกรวม ประกอบด้วยรายการต่างๆ ดังเช่น ค่าอาหารสัตว์ ค่ายารักษาโรค ค่าเชื้อเพลิงและพลังงาน ค่าซ่อมแซมเล็ก ๆ น้อย ๆ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต

3) การบริการทางการเกษตร (Agricultural services)

มูลค่าการผลิตของบริการทางการเกษตร คัดจากมูลค่าการให้บริการทั้งสิ้นตามขอบเขตข้างต้น ณ ราคาผู้ผลิต หรือราคาค่าบริการที่ได้

ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ประกอบด้วยค่าเชื้อเพลิง ไฟฟ้า วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่าง ๆ ค่าซ่อมแซม และบริการทางธุรกิจอื่น ๆ

มูลค่าเพิ่ม คือมูลค่าการผลิตหักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต

1.2 การป่าไม้ (Forestry)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) คือ ผลรวมมูลค่า ณ แหล่งผลิตของไม้ซุง ฟืน ถ่าน ผลิตผลจากป่าการถางและการปลูกป่า รวมทั้งการเพาะเลี้ยงดูแลต้นไม้ ณ ราคาผู้ผลิตหรือตามมูลค่าการผลิตดังนี้

- ไม้ซุง (Logging) หมายถึง ต้นไม้ที่โค่นแล้ว และได้ตัดกิ่งทำเป็นท่อนซุงเรียบร้อยรวบรวมไว้ ณ แหล่งรวมหมอนพร้อมที่จะขนส่งต่อไปยังผู้ใช้

- ผลิตผลจากป่า (Forest Products) คือ พวกรูฟืน ถ่าน และของป่าต่าง ๆ เช่น หวาย น้ำผึ้งป่า ผลไม้ป่า และหน่อไม้ เช่น การทำเครื่องหมาย (Marking) การวัดขนาดต้นไม้ การปลูกและสงวนป่า (Planting and Conservation) เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต (Intermediate cost) ประกอบด้วย น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น ค่าซ่อมแซมและวัสดุ เป็นต้น

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

กิจกรรมในหมวดใหญ่ นี้ ได้แก่ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ การทำไม้ และบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้อง ในการจัดประเภทของเกษตรกรรม ได้จำแนกออกเป็นการผลิตทางเกษตรกรรม บริการทางเกษตรและบริการที่เกี่ยวข้อง

การผลิตทางเกษตรกรรม ได้รวมกิจกรรมซึ่งดำเนินงานหลักเกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชไร่ พืชสวน และการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อขาย นอกจากนี้เกษตรกรรมยังรวมถึงกิจกรรมซึ่งดำเนินงานหลักเกี่ยวกับการเพาะชำต้นไม้ การเพาะปลูกต้นไม้ในโรงเรือน การพักสัตว์ปีก การทำฟาร์ม การเพาะซากกล้าไม้การเพาะปลูกไม้ดอกไม้ประดับและการเพาะพันธุ์เมล็ดพืช

บริการทางการเกษตรและบริการที่เกี่ยวข้องกัน เช่น บริการพืชสวน บริการสัตว์บาล ซึ่งดำเนินการโดยได้รับค่าธรรมเนียมตอบแทนหรือโดยการทำสัญญาจ้าง ยกเว้นกิจกรรมบริการรักษาสัตว์

การล่าสัตว์ การดักสัตว์และการจับสัตว์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตเพื่อการค้า เพื่อเป็นอาหาร หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในงานวิจัย การขยายพันธุ์ รวมถึงการให้บริการที่ส่งเสริมการล่าสัตว์และดักสัตว์

การป่าไม้และการทำไม้ในพื้นที่ป่า เช่น การเพาะชำกล้าไม้ป่า การปลูกป่า การอนุรักษ์ป่า การเก็บของป่าและการเผาถ่านในป่า รวมถึงปางทำไม้ ผู้รับเหมาทำไม้และบริการทำไม้ซีกลากไม้ซุงก็จัดอยู่ในหมวดใหญ่นี้ด้วย

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ดังนี้

01 เกษตรกรรม การล่าสัตว์และบริการที่เกี่ยวข้อง

011 การเพาะปลูก การทำสวนและการเพาะพันธุ์พืช (01111 – 01134)

012 การเลี้ยงสัตว์ (01211 – 01229)

013 การปลูกพืชร่วมกับการเลี้ยงสัตว์ (แบบผสม) (01300)

014 การบริการทางการเกษตร การสัตวบาล ยกเว้นการรักษาสัตว์ (01401 – 01403)

015 การล่าสัตว์ การดักสัตว์และการขยายพันธุ์สัตว์ล่า รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้อง (01500)

02 การป่าไม้ การทำไม้ การตัดไม้และบริการที่เกี่ยวข้อง (02001-02002)

3. การประมวลผล (Compilation Method) มีรูปแบบการคำนวณดังนี้

3.1 การกลสิกรรม (Crops)

1) พืชที่มีความพร้อมในด้านข้อมูล คือ มีรายงานผลผลิต ราคาที่เกษตรกรขายได้ และต้นทุนการผลิต ได้แก่ ข้าวนาปี นาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวฟ่างเลี้ยงสัตว์ ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ฝ้าย ปอกระเจา อ้อยน้ำตาล มันสำปะหลัง ยาสูบ

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ปริมาณผลผลิต คูณด้วย ราคาที่ฟาร์มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก จะได้มูลค่าการผลิต หักค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ปริมาณผลผลิต คูณด้วย ราคาที่ฟาร์มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักปีฐาน จะได้มูลค่าการผลิตในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางที่ปรับราคาปีฐานแล้ว

2) พืชที่ไม่มีความพร้อมในด้านข้อมูล จะคำนวณตามความพร้อมของข้อมูล เช่น มีรายงานผลผลิต ราคาที่เกษตรกรขายได้ แต่ต้นทุนการผลิต มีรายงานเป็นครั้งคราว ได้แก่ กระเทียม หอมแดง หอมใหญ่ ยางพารา กาแฟ ปาล์มน้ำมัน โกโก้ ไบซา แดงโม งา สับปะรด

การคำนวณมูลค่าเพิ่มจะดำเนินการดังนี้

มูลค่าเพิ่มราคาประจำปี = ผลผลิต คูณด้วยราคาที่ฟาร์มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หักด้วย ค่าใช้จ่าย
ชั้นกลางราคาประจำปี (ในช่วงที่ไม่มีข้อมูลใช้วิธีการปรับค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ด้วยดัชนีราคาที่เกี่ยวข้องโดยถือว่า
โครงสร้างการผลิตคงที่)

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ = ผลผลิต คูณด้วย ราคาที่ฟาร์มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในปีฐาน หักด้วย
ค่าใช้จ่ายชั้นกลางที่ปรับเป็นราคาปีฐานแล้ว

3.2 การเลี้ยงปศุสัตว์ (Livestock)

ปริมาณผลผลิต คำนวณโดยการนำผลต่างปลายปีกับต้นปีของจำนวนสัตว์ บวกกับ สัตว์ที่
ฆ่าเพื่อบริโภคและจำนวนสัตว์ที่ส่งออก หักด้วยจำนวนที่นำเข้า ก็จะได้ปริมาณผลผลิตของสัตว์ในปีนั้น

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ปริมาณผลผลิต คูณด้วย ราคาที่เกษตรกรขายได้ (Ex-farm
Price) หักด้วย ค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ปริมาณผลผลิต คูณด้วย ราคาที่เกษตรกรขายได้ปีฐาน หักด้วย
ค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาคงที่ (ได้จากค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปีปรับด้วยดัชนีราคาที่เกี่ยวข้อง)

3.3 การบริการทางการเกษตร (Agricultural services)

ปัจจุบันคำนวณเฉพาะการรับจ้างไถ และเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องจักรเท่านั้น

1) การบริการทางพืช ปัจจุบันคำนวณเฉพาะบริการเตรียมดิน (การรับจ้างไถ) และ
บริการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องจักรเท่านั้น โดยใช้เนื้อที่การเพาะปลูกและเนื้อที่เก็บเกี่ยวพืชแต่ละชนิด คูณด้วย
อัตราการให้บริการ ณ ราคาการให้บริการ (Service Render's Price) อัตราค่าบริการและค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ใช้
ข้อมูลจากตารางบัญชีการผลิตและผลผลิต เป็นเกณฑ์

2) บริการทางการเกษตร สำหรับสาขาย่อยอื่น ๆ ในสาขาเกษตร เช่นบริการทางสัตว์
คำนวณจากมูลค่าการผลิตของสาขาย่อยๆ นั้น และมูลค่าการใช้จ่ายในสาขาย่อยบางสาขาในสาขาอุตสาหกรรม
เป็นเกณฑ์

3.4 การล่าสัตว์การดักสัตว์และการขยายพันธุ์สัตว์ป่า (Hunting, Trapping and Game Propagation)

มูลค่าเพิ่ม การล่าสัตว์ ดักสัตว์ และการขยายพันธุ์สัตว์เพื่อการค้าไม่สามารถคำนวณโดย
ทางตรง เนื่องจากขาดแคลนข้อมูลจึงอาศัยข้อมูลปริมาณการส่งออก จากกรมศุลกากรเป็นหลักในการคำนวณ
ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากกรมศุลกากร แยกเป็น 2 ประเภท คือ

1) การล่าสัตว์ การดักสัตว์ และการขยายพันธุ์สัตว์เล็ก (Small Game Hunting and
Trapping) เช่น นก และงู เป็นต้น ซึ่งรวบรวมปริมาณและมูลค่าการส่งออกได้จากรายงานกรมศุลกากร

2) การล่าสัตว์ การดักสัตว์ และการขยายพันธุ์สัตว์ป่า (Big Game Hunting and Trapping)
นอกเหนือจากที่ระบุตามข้อ 1 ได้แก่ ลิง กวาง ช้าง หนั่งจระเข้ เป็นต้น

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี อาศัยรายงานและข้อมูลปริมาณและมูลค่าการส่งออกจากกรม
ศุลกากร ลดทอนด้วยอัตราส่วนเหลือมการตลาดและต้นทุนชั้นกลาง

มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ อาศัยข้อมูลดังกล่าวเช่นเดียวกัน แต่คำนวณราคาต่อหน่วยโดยใช้ราคาปีฐาน เป็นหลักในการคำนวณหามูลค่าผลผลิต ส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางใช้สัดส่วนในปีฐาน

3.5 การป่าไม้ (Forestry)

วิธีการคำนวณมูลค่าเพิ่มสาขาป่าไม้แยกการคำนวณออกเป็น 3 หมวด ด้วยกัน คือ

1) การทำป่าไม้ (Logging)

ปริมาณการผลิต ได้รับข้อมูลจากกรมป่าไม้ โดยแยกประเภทออกเป็นไม้สัก ยาง เต็งรัง ตะเคียน แดง ประดู่ ตะแบก อินทนิล และไม้อื่น ๆ ซึ่งจากรายงานกรมป่าไม้รวมไม้ทุกประเภททั้งไม้นอกหวงห้าม และไม้หวงห้าม ตลอดจนไม้ซุงของกลางที่เจ้าหน้าที่ตรวจจับได้ในแต่ละปี

ราคา ณ แหล่งผลิต เนื่องจากราคาไม้ซุงที่ได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ เป็น ราคาขายส่งไม้ซุงชนิดต่าง ๆ ณ ด่านป่าไม้กรุงเทพฯ ซึ่งนับรวมค่าขนส่งและกำไรของผู้ค้าเข้าไว้ด้วย ดังนั้น ในการคำนวณราคา ณ ที่รวมหมอน หรือราคา Producer Prices ของไม้ซุงชนิดต่าง ๆ จึงทำการคำนวณโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอัตราความแตกต่างระหว่างราคาไม้ซุงที่ได้จากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งเป็นราคา ณ ที่รวมหมอน เทียบกับราคาไม้ซุง ที่ ณ ด่านป่าไม้กรุงเทพฯ ตามที่ได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ แล้วใช้อัตราสัดส่วนที่ได้ไปคำนวณปรับลดราคาขายส่ง ไม้ ณ ด่านป่าไม้กรุงเทพฯ เป็นราคาไม้ซุง ณ แหล่งผลิต คำนวณแยกตามประเภทไม้แต่ละชนิด

มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สามารถคำนวณได้โดยนำมูลค่าไม้ซุง ทั้งหมดที่คำนวณได้แต่ละชนิดรวมกันแล้วหักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางที่คำนวณได้ โดยวิธีการที่กล่าวข้างต้น

มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ สามารถคำนวณได้เช่นเดียวกับมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี โดยใช้ปริมาณไม้ซุงแต่ละชนิดที่ผลิตได้ คูณกับ ราคาไม้ ณ ที่รวมหมอนของปีฐาน แต่ละชนิดรวมกันจะได้มูลค่าผลผลิตแล้วนำไปหักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการทำไม้ ณ ราคาปีฐาน จะได้มูลค่าเพิ่ม ซึ่งค่าใช้จ่าย ณ ราคาปีฐาน คำนวณได้โดยนำปริมาณไม้ซุงทุกชนิดคูณกับค่าใช้จ่ายในราคาปีฐาน

2) การตัดฟืนและเผาถ่าน

การคำนวณมูลค่าเพิ่มของการตัดฟืนและเผาถ่านไม้สามารถคำนวณได้ ด้วยวิธีการนำมูลค่าผลผลิตหักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต การคำนวณมูลค่าเพิ่มหาได้โดยทางอ้อม โดยคำนวณจากมูลค่าการใช้ฟืนและถ่าน ซึ่งแยกการคำนวณออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) มูลค่าฟืนและถ่านที่ใช้ภายในประเทศ 2) มูลค่าส่งออก

มูลค่าฟืนและถ่านที่ใช้ในประเทศ ประกอบด้วย มูลค่าการใช้ของครัวเรือน ได้ข้อมูลจากการสำรวจค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ซึ่งทำการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหลักในการคำนวณ โดยหาปริมาณการใช้ฟืนและถ่านของครัวเรือน เมื่อได้ปริมาณเฉลี่ยต่อครัวเรือนในแต่ละปีแล้วนำไป คูณกับ จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละปี จะได้ปริมาณการใช้ฟืนและถ่านทั่วประเทศแล้วนำปริมาณที่คำนวณได้ไป คูณกับ ราคาฟืนและถ่าน ณ แหล่งผลิตที่ได้รับจากกรมป่าไม้ จะได้มูลค่าการใช้ฟืนและถ่านในแต่ละปี ส่วนมูลค่าการใช้ฟืนและถ่านในราคาปีฐานใช้ปริมาณฟืนและถ่านที่คำนวณได้ในแต่ละปีโดยวิธีการข้างต้น คูณกับ ราคาฟืนและ

ถ่านในราคาปีฐาน ที่ได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ จะเท่ากับมูลค่าการใช้ฟืนและถ่านของครัวเรือน ณ ราคาปีฐาน

- **มูลค่าการใช้ของธุรกิจ** ประมาณขึ้นทางอ้อมโดยคำนวณขึ้นจากมูลค่าเพิ่มสาขาโรงแรมและภัตตาคาร โดยคำนวณจากมูลค่าเพิ่มทั้งในราคาประจำปีราคาปีฐาน
- **มูลค่าการใช้ของกิจการอุตสาหกรรม** คำนวณได้เช่นเดียวกับการใช้ฟืนและถ่านของกิจการโรงแรมและภัตตาคาร โดยคำนวณจากอัตราการใช้ฟืนและถ่านในการต้มกลั่นสุรา การฆ่าสัตว์ การทำน้ำตาลโตนดและอ้อย การบ่มใบยาสูบ การฟอกย้อม การทำเครื่องปั้นดินเผา การทำยางแผ่นรมควัน และผลิตภัณฑ์จากดิน เช่น การทำอิฐ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมหมวดต่าง ๆ เหล่านี้ได้ใช้ฟืนและถ่านเป็นเชื้อเพลิงในการผลิต

มูลค่าการส่งออก ปริมาณและมูลค่าการส่งออก รวบรวมจากรายงานประจำปี กรมศุลกากร ส่วนมูลค่าการส่งออกในราคาปีฐาน ใช้ราคาปีฐาน คุณ กับปริมาณการส่งออกในแต่ละปี

4. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล (Data and Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) ผลผลิต, ราคา, พื้นที่เพาะปลูก, ต้นทุนการผลิต	● สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
2) ปริมาณยาสูบ	● โรงงานยาสูบ กรมสรรพสามิต
3) ปริมาณยาง (สถาบันวิจัยยาง)	● กรมป่าไม้
4) อาชญาบัตร	● กรมปศุสัตว์
5) ราคาของสัตว์มีชีวิตที่เกษตรกรขายได้	● สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
6) ปริมาณการส่งออกสัตว์	● กรมศุลกากร
7) ปริมาณ, ราคา	● กรมป่าไม้
8) ต้นทุนการทำไม้	● องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

B: สาขาประมง

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าผลิต (Gross output) ประกอบด้วย มูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำทั้งที่จับจากมหาสมุทร ทะเล แหล่งน้ำภายในและการทำฟาร์มเพาะเลี้ยง เช่น ปลาต่าง ๆ กุ้ง กุ้ง และเคย ปูและหอย ปลาหมึก สาหร่ายทะเล ปลิงทะเล แมงกะพรุน ไข่เต่าทะเล สัตว์น้ำอื่น ๆ เช่น กบ เป็นต้น การคิดราคาของมูลค่าผลผลิตใช้ราคาผู้ผลิตเมื่อผลิตผลสัตว์น้ำถูกนำขึ้นท่าเทียบเรือ ดังนั้นกระบวนการเก็บรักษาสัตว์น้ำก่อนถูกนำขึ้นท่า เช่น การหมักเกลือ การแช่แข็ง หรือแม้กระทั่งการแปรรูปบนเรือจับปลา ก็ให้ถือเป็นผลผลิตของกิจกรรมการทำประมง

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) ประกอบด้วย ค่าพันธุ์ปลาเลี้ยง ค่าอาหารสัตว์ ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิง ค่าประกันภัย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าไปรษณีย์ภัณฑ์ โทรเลข โทรศัพท์ และวัสดุและอุปกรณ์สิ้นเปลือง และค่าซ่อมแซมปกติสำหรับเรือและอุปกรณ์การประมง ค่าเคมีภัณฑ์ ซึ่งใช้ในการเก็บรักษาสัตว์น้ำระหว่างอยู่บนเรือประมง เช่น น้ำแข็ง เกลือ เครื่องเทศ เป็นต้น ยกเว้น ค่าอาหาร และยา สำหรับลูกเรือและเจ้าหน้าที่ในเรือประมง นับเป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทนแรงงาน จึงไม่ใช่ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus)
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

การประมงในหมวดหมู่นี้ ได้แก่ การประมง การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ การเก็บสาหร่ายทะเล และกิจการประมงที่เกี่ยวข้องกันเพื่อการค้า เช่น การงมหอยทะเล ไข่มุก และหอยนางรม เป็นต้น

กิจกรรมการประมงสามารถจำแนกออกเป็น 2 ส่วนคือ การประมงทะเล ครอบคลุมการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง และการจับสัตว์น้ำในทะเล และการประมงน้ำจืด ครอบคลุมการเพาะเลี้ยง และการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

2.2 การจำแนกหมวดหมู่ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด B การประมง เป็นบรรทัดฐานโดยจำแนกเป็นหมวดใหญ่ B หมวดย่อย 05 หมู่ใหญ่ 050 หมู่ย่อย 0500 กิจกรรม ตั้งแต่ 05001 ถึง 05009 ดังนี้

05 050 0500 การประมง การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและบริการที่เกี่ยวข้อง

- 05001 การประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง
- 05002 การทำฟาร์มเลี้ยงปลา
- 05003 การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง
- 05004 การทำฟาร์มเลี้ยงหอย
- 05005 การเพาะพันธุ์ปลาและกุ้ง
- 05009 การประมงอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

1) **Marine Fish หรือ Ocean and Coastal Fishing** ได้แก่ การทำการประมงในมหาสมุทรตามชายฝั่งทะเล นอกฝั่งทะเลและบริเวณปากน้ำเพื่อการค้า และขบวนการเรือหาปลา ซึ่งประกอบด้วย หมู่ย่อย ดังนี้

- การจับปลา
- การจับปูและหอย
- การจับสัตว์น้ำทะเลอื่นๆ เช่น สหรัย หอยมุก ฟองน้ำ ไข่เต่า และอื่น ๆ
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เช่น การทำฟาร์มหอยนางรม การทำนากุ้ง การทำฟาร์มหอยมุก ฯลฯ

2) **Freshwater fish หรือ Fishing Not Elsewhere Classified** ได้แก่ การจับปลา การเก็บและการงมสัตว์น้ำจืดอื่นๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติเพื่อการค้าและการเพาะเลี้ยงและการสงวนสัตว์น้ำอื่น ๆ ประกอบด้วย

- การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ
- การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
- การเลี้ยงกบและการทำฟาร์มปลาเงินปลาทอง
- การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำและการบริการทางการประมง ซึ่งดำเนินการโดยได้รับค่าธรรมเนียมตอบแทนหรือโดยการทำสัญญาจ้าง

3. การประมวลผล (Compilation Method) มีรูปแบบการคำนวณดังนี้

3.1 ปริมาณการผลิต

1) ปริมาณปลาและผลิตผลการประมงที่จับได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ คือ ปลาทะเล และผลิตผลอื่น ๆ จากประมงทะเล ได้จากรายงานผลการสำรวจประจำปีปริมาณปลาทะเลที่จับได้ของกรมประมง

2) ปริมาณปลาและผลิตผลสัตว์น้ำเพาะเลี้ยงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม ใช้ผลการสำรวจประจำปีประมงเพาะเลี้ยงของกรมประมง

3.2 ราคาจำหน่าย ณ แหล่งผลิต

- 1) ปลาทะเลและสัตว์น้ำทะเลอื่น ๆ ใช้รายงานมูลค่าผลผลิตปลา และสัตว์น้ำทะเลอื่น ๆ เมื่อนำมูลค่าผลผลิตประมงทะเลหารด้วยผลผลิตทั้งหมด จะได้ราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยกรมประมง
- 2) ปลาน้ำจืดและผลผลิตประมงน้ำจืด ใช้รายงานมูลค่าปลาน้ำจืด และเมื่อนำผลผลิตประมงน้ำจืดหารด้วยผลผลิตทั้งหมด จะได้ราคาถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย โดยกรมประมง

3.3 มูลค่าการผลิต ได้จากปริมาณการผลิต คูณด้วย ราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

3.4 ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต

- 1) ประมงทะเล ใช้รายงานผลการสำรวจรายได้รายจ่ายของการประมงทะเลจัดทำขึ้นในปี 2517 และ 2520 โดยกรมประมง ปีอื่น ๆ ปรับตามการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเรือและจำนวนเที่ยวการทำประมง
- 2) ประมงน้ำจืด ใช้ผลการสำรวจพิเศษในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต 2518 เป็นเกณฑ์ปีอื่น ๆ ปรับตามปริมาณปลาน้ำจืดจับได้ตามธรรมชาติ
- 3) ประมงเพาะเลี้ยง ใช้ผลการสำรวจรายได้รายจ่ายของการประมง เพาะเลี้ยง ซึ่งจัดทำโดยกรมประมงในปี 2519 ปีอื่น ๆ ปรับตามปริมาณปลาเลี้ยงที่จับได้

3.5 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ผลต่างระหว่างมูลค่าการผลิต หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางทั้งหมด

3.6 มูลค่าเพิ่มราคาคงที่ คำนวณมูลค่าการผลิตตามราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หักด้วย ค่าใช้จ่ายในราคาคงที่ โดยทำการปรับค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ในราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาที่เกี่ยวข้อง เช่น เชื้อเพลิง การซ่อมแซม ไฟฟ้าประปา เป็นต้น

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) สถิติประมงของประเทศไทย	● กรมประมง

C: สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง ปริมาณแร่ น้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี (รวมทั้งในส่วนที่ผลิตได้และขายไปในปีนั้น และส่วนที่ผลิตได้แต่ยังคงอยู่ในสต็อกเพื่อการจำหน่าย) คูณ ด้วยราคาหน้าเหมือง (Ex-mine prices)

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้หมดไปในกระบวนการผลิตทั้งหมดในช่วงการผลิต จากการศึกษาโครงสร้างต้นทุนการผลิตจากบัญชีกำไรขาดทุน ของกรมสรรพากร ต้นทุนการผลิตแร่ประกอบด้วยส่วนใหญ่ ๆ 4 ส่วน คือ

- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น น้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล
- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพลังงาน เช่น ไฟฟ้า ประปา
- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เช่น วัตถุระเบิด วัสดุสิ้นเปลือง ค่าวัสดุอุปกรณ์
- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หัก เงินอุดหนุน (Indirect tax Less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

สาขาเหมืองแร่ครอบคลุมกิจกรรมการผลิตของสถานประกอบการทำเหมืองแร่ทุกชนิด ทั้งการทำเหมืองบนผิวดิน การทำเหมืองขุด และการทำเหมืองแร่ในทะเล ได้แก่ การทำเหมืองหิน การขุดถาวรทราย ดิน การขุดหิน การทำเกลือ การขุดก๊าซธรรมชาติ การขุดแร่โลหะ แร่โลหะ และหินมีค่าต่างๆ การทำเหมืองแร่เริ่มตั้งแต่การขุด การเจาะ ระเบิด ฉีด สืบ หรือการกระทำใด ๆ เพื่อนำแร่ออกจากแหล่งแร่ และยังรวมถึงการแยกแร่ การโม่ การย่อยและการแต่งแร่ ให้มีขนาดที่ต้องการ แต่ไม่รวมการถลุง ซึ่งแยกไปอยู่ในสาขาอุตสาหกรรม ในกรณีการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติและ การขุดเจาะน้ำมัน ขบวนการทำเหมืองแร่สิ้นสุดเมื่อนำก๊าซหรือน้ำมันขึ้นมา ณ ปากหลุม กิจกรรมการแยกก๊าซจะถูกนับรวมอยู่ในสาขาไฟฟ้าประปาและก๊าซธรรมชาติ ส่วนการกลั่นน้ำมันแยกไปอยู่ในสาขาอุตสาหกรรม

ยกเว้น การย่อย บด และการกระทำอื่นๆ อันเกี่ยวกับดิน หินและอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ได้จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 2699 (การผลิตผลิตภัณฑ์แร่ อโลหะอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น)

- การเก็บน้ำ การทำน้ำให้บริสุทธิ์และการจ่ายน้ำ จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 4100
- การสำรวจแหล่งแร่ จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 7421(บริการทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และการให้คำปรึกษาทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด C การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ดังนี้

- 10 การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์ รวมทั้งการขุดพืด
 - 101 การทำเหมืองถ่านหินคุณภาพสูงและการอัดให้เป็นก้อน
 - 102 การทำเหมืองลิกไนต์และการอัดให้เป็นก้อน
 - 103 การขุดพืดและการอัดให้เป็นก้อน
- 11 การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ
 - 111 การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ
 - 112 การให้บริการขุดเจาะน้ำมันและแก๊ส ยกเว้นการสำรวจ
- 12 การทำเหมืองแร่ยูเรเนียมและแร่ทอเรียม
- 13 การทำเหมืองแร่โลหะ
 - 131 การทำเหมืองแร่เหล็ก
 - 132 การทำเหมืองแร่โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ยกเว้นยูเรเนียมและ แร่ทอเรียม
- 14 การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่น ๆ
 - 141 การทำเหมืองหิน ททราย และดินเหนียว
 - 142 การทำเหมืองแร่และเหมืองหินซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 การทำเหมืองแร่เหมืองหิน

ปริมาณการผลิต หมายถึง ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี (1 มค-31 ธค)

ราคาผู้ผลิต หมายถึง ราคาแร่ที่ผู้ผลิตขายได้ ณ ที่หน้าเหมืองแร่ หรือราคาปากเหมือง (Ex-mine price) โดยปกติราคาปากเหมืองหาได้ยาก ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องใช้ราคาประกาศของทางราชการเป็น

เกณฑ์ ซึ่งเป็นราคาตลาดกลางรับซื้อแร่ ในการคำนวณจึงจำเป็นต้องหักค่าขนส่งและค่าการตลาดออกไป เพื่อให้ได้ราคาปากเหมืองอย่างแท้จริง

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ ปริมาณการผลิตแร่ คูณด้วย ราคาประกาศ จะได้มูลค่าการผลิตในราคาประจำปี หักด้วยค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปี (คำนวณจากปริมาณการผลิตทั้งหมด คูณค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิตต่อตันในปีนั้นๆ)

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ ปริมาณการผลิตแร่ คูณด้วย ราคาประกาศในปีฐาน จะได้มูลค่าการผลิตในราคาคงที่ หักด้วยค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาคงที่ (คำนวณจากการปรับค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปีแต่ละชนิด ด้วยดัชนีราคาที่เกี่ยวข้องทั้ง 4 รายการข้างต้น)

ข้อควรระวัง ในกรณี ผู้ทำเหมืองหิน ส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมโรงโม่หินอยู่ในแหล่งเดียวกัน ในการคำนวณมูลค่าเพิ่มต้องแยกกิจกรรมทั้ง 2 ออกจากกัน โดยนับเฉพาะส่วนที่เป็นการกระเปิดหินรวมไว้ในสาขา นี้ ส่วนที่เป็นโรงโม่หินจะนับไว้ในสาขาอุตสาหกรรม ราคาที่ใช้ในการคำนวณของสาขานี้จึงเป็นราคาหินที่มาจากกิจกรรมเหมืองแร่ ซึ่งหมายถึงการนำหินออกจากแหล่งแร่เท่านั้น

3.2 การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ

ปริมาณการผลิต หมายถึง ปริมาณน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลวที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี (1 มค-31 ธค)

ราคาผู้ผลิต หมายถึง ราคา น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลวที่ผู้ผลิตขายได้ ณ ปากหลุม

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ ปริมาณการผลิตน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลว คูณด้วย ราคา ณ ปากหลุม จะได้มูลค่าการผลิตในราคาประจำปี หักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ ปริมาณการผลิตน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลว คูณด้วย ราคา ณ ปากหลุมในปีฐาน จะได้มูลค่าการผลิตในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาคงที่ (คำนวณจากมูลค่าการผลิตในราคาคงที่ คูณด้วยสัดส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางคงที่ ซึ่งได้จากการศึกษาบัญชีน้ำมัน)

3.3 การทำเหมืองเกลือทะเล และเกลือหิน

ปริมาณการผลิต หมายถึง ปริมาณการผลิตเกลือที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี (1 มค-31 ธค)

ราคาผู้ผลิต หมายถึง ราคา ณ แหล่งผลิต ข้อมูลจากสหกรณ์เกลือแต่ละแห่ง และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ ปริมาณการผลิต คูณด้วย ราคาผู้ผลิตจะได้มูลค่าการผลิตในราคาประจำปี หักด้วย ค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ ปริมาณการผลิต คูณด้วย ราคาผู้ผลิตในปีฐาน จะได้มูลค่าการผลิตในราคาคงที่ หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในคงที่ คำนวณจากต้นทุนการผลิตต่อตันในปีฐาน คูณด้วยปริมาณการผลิตในแต่ละปี

4. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล (Data and Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) ปริมาณการผลิตแร่	● สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
2) มูลค่าการขายแร่	● สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
3) ปริมาณการผลิตปิโตรเลียม	● กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
4) มูลค่าการขายปิโตรเลียม	● กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
5) ปริมาณและราคาการผลิตเกลือ	● สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

D: สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง จำนวนผลผลิตที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี จำแนกออกเป็นผลผลิตหลัก ผลผลิตรอง และผลพลอยได้จากเศษวัสดุ ให้นำรวมเป็นผลผลิตทั้งหมด คำนวณ ณ ราคาหน้าโรงงาน

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost) หมายถึง ค่าวัตถุดิบทุกชนิด ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซม ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายสำนักงานต่างๆ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

สาขาอุตสาหกรรม ครอบคลุมถึงกิจกรรมการผลิตของสถานประกอบการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิตสินค้า (Goods) ซึ่งหมายถึง การนำวัตถุดิบมาใช้ประกอบ ผสม ต่อเติม หรือเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ และยังรวมถึงการประกอบชิ้นส่วน (เช่น การประกอบรถยนต์) การบริการต่อเติม การดัดแปลง และการซ่อมแซมเครื่องจักรเครื่องมือต่างๆ ลักษณะการดำเนินงานอุตสาหกรรม ครอบคลุมกิจกรรมการผลิตที่ใช้เครื่องจักรกล ใช้เคมีภัณฑ์ หรือใช้แรงงาน โดยมีสถานประกอบการเป็นโรงงาน โรงเรือน หรือภายในบ้านอยู่อาศัยก็ตาม

ยกเว้น การบริการซ่อมรถยนต์ การติดตั้ง และการซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้านและอุปกรณ์ขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการบริการของผู้จำหน่ายให้รวมไว้ในสาขาการค้าส่งค้าปลีก การประกอบชิ้นส่วนที่ทำสำเร็จรูปเข้ากับสิ่งก่อสร้าง เช่น การติดตั้งสะพาน ถังน้ำ บันไดเลื่อน ลิฟท์ เครื่องทำความเย็น เครื่องระบายอากาศ การติดตั้งสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ให้จัดเป็นการผลิตในสาขาก่อสร้าง

การทำหัตถกรรมในครัวเรือน โดยใช้แรงงานในครัวเรือน หรือ กลุ่มแม่บ้าน หรือ สมาชิกสหกรณ์ เช่น การทอผ้า การทำเครื่องจักรสาน เครื่องหนัง ดอกไม้ประดิษฐ์ ไม้แกะสลัก เป็นต้น รายการเหล่านี้ นับเป็นส่วนหนึ่งของสาขาอุตสาหกรรม

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกอุตสาหกรรมของสำนักบัญชีประชาชาติ จำแนกเป็นรายประเภทอุตสาหกรรมตามมาตรฐานอุตสาหกรรมไทย (TSIC) ในเอกสารการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 หมวด D การผลิต ประกอบด้วยหมวดใหญ่ หมวดรอง และหมวดย่อย ซึ่งในทางปฏิบัติบางรายการอาจคำนวณแยกเป็นหมวดใหญ่ บางรายการอาจจำแนกตามหมวดย่อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลเบื้องต้นที่จัดหาได้ ดังนี้

- 15 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม
- 16 การผลิตยาสูบ
- 17 การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก
- 18 การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและย้อมสีขนสัตว์
- 19 การฟอกและการตกแต่งหนังสัตว์ รวมทั้งการผลิตกระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือ อานม้า เครื่องลากเทียมสัตว์ และรองเท้า
- 20 การผลิตไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ยกเว้นเครื่องเรือน รวมทั้งการผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักอื่น ๆ
- 21 การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ
- 22 การพิมพ์โฆษณา การพิมพ์และการทำสำเนาสูบบันทึกลับ
- 23 การผลิตถ่านโค้ก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม และเชื้อเพลิงปรมาณู
- 24 การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี
- 25 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก
- 26 การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ
- 27 การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน
- 28 การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์
- 29 การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
- 30 การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ
- 31 การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าและเครื่องมือไฟฟ้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
- 32 การผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือทางวิทยุ โทรทัศน์และการสื่อสาร
- 33 การผลิตเครื่องมือที่ใช้ทางการแพทย์ การวัดความเที่ยง อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์และนาฬิกา
- 34 การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วง
- 35 การผลิตอุปกรณ์การขนส่งอื่น ๆ

36 การผลิตเครื่องเรือนและการผลิตซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

37 การนำผลิตภัณฑ์เก่ากลับมาใช้ใหม่ (Recycling)

3. การประมวลผล (Compilation Method) รูปแบบทั่วไปของสาขาอุตสาหกรรม

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าการผลิต (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

3.1 มูลค่าการผลิต สามารถหาได้ 3 แนวทาง คือ

1) คำนวณจาก ปริมาณการผลิต คูณด้วย ราคาผลผลิต

ปริมาณการผลิต หมายถึง จำนวนผลผลิตที่ผลิตได้ในรอบระยะเวลาบัญชี จำแนกออกเป็นผลผลิตหลัก ผลผลิตรอง และผลพลอยได้จากเศษวัสดุ ให้นำรวมเป็นผลผลิตทั้งหมด

ราคาผู้ผลิต เป็นราคาจำหน่ายผลผลิตหลัก ผลผลิตรอง และผลพลอยได้ ณ โรงงาน (ex- factory prices)

2) คำนวณจากรายได้ของกิจการ มูลค่าการผลิต คำนวณได้จากรายได้จากการขายผลผลิต บวกด้วยมูลค่าส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ

3) คำนวณด้วยวิธีการทางอ้อม โดยให้มูลค่าการผลิตเท่ากับมูลค่ารวมของการใช้จ่ายในรายการสินค้าที่ต้องการ ซึ่งประกอบด้วยมูลค่าการบริโภค การสะสมทุน ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ และการส่งออกรวมกัน แล้วหักด้วยสินค้านำเข้า หากใช้มูลค่าตามราคาตลาดจะต้องปรับลดด้วยค่าการตลาดและค่าขนส่ง เพื่อให้เป็นมูลค่าการผลิต ณ ราคาโรงงาน

3.2 ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบทุกชนิด ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซม ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายสำนักงานต่างๆ เช่น เครื่องเขียนแบบพิมพ์ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลจากตารางปัจจัยผลิตและผลผลิตเป็นโครงสร้างต้นทุนของอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ

3.3 มูลค่าเพิ่ม คือ ผลต่างระหว่าง มูลค่าการผลิต หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางทั้งหมด

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	● สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2) ปริมาณและราคาอาหารสัตว์	● กรมปศุสัตว์
3) ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	● ธนาคารแห่งประเทศไทย
4) สถิติการนำเข้าและส่งออก	● ธนาคารแห่งประเทศไทย
5) ปริมาณการผลิตน้ำตาล	● สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล
6) ปริมาณและราคาน้ำดื่ม, สุรา, เครื่องดื่มบำรุงกำลัง	● กรมสรรพสามิต
7) รายได้จากยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	● กรมสรรพากร
9) ดัชนีราคาผู้ผลิตและดัชนีราคาผู้บริโภค	● สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า
10) บัญชีการเงินของรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง	● รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง

E: สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกแก๊ส

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) หมายถึง มูลค่าหรือรายได้ของการผลิต หรือจำหน่ายกระแสไฟฟ้า การผลิตหรือจำหน่ายน้ำประปา การผลิตหรือจำหน่ายก๊าซ ในรอบระยะเวลา 1 ปี (1 ม.ค - 31 ธ.ค)

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ใช้ไปในกระบวนการผลิต เช่น ค่าเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ทั้งนี้ยกเว้น ค่าใช้จ่ายที่เป็นมูลค่าเพิ่ม เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน ส่วนเกินของการประกอบการ ค่าเสื่อมราคา ภาษีทางอ้อมหักเงินอุดหนุน

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus)
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

การผลิตในสาขานี้ครอบคลุมถึงกิจกรรมการผลิตและการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า การผลิตและจำหน่ายน้ำประปา การผลิตและจำหน่ายก๊าซ รวมทั้งในส่วนที่ดำเนินการโดยเอกชน โดยรัฐวิสาหกิจ และโดยองค์กรปกครองท้องถิ่น

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด E การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา ดังนี้

40 การไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำและน้ำร้อน

401 การผลิตไฟฟ้า การเก็บและการจ่ายไฟฟ้า

402 การผลิตแก๊สและการจ่ายเชื้อเพลิงชนิดแก๊สผ่านท่อ

403 การจัดหาไอน้ำ และน้ำร้อน

41 การเก็บน้ำ การทำน้ำให้บริสุทธิ์และการจ่ายน้ำ (การประปา)

410 การเก็บน้ำ การทำน้ำให้บริสุทธิ์และการจ่ายน้ำ (การประปา)

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

มูลค่าการผลิต คือ รายได้จากการผลิตกระแสไฟฟ้าของ กฟผ. และรายได้ อื่นๆ จากการดำเนินการ

ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ประกอบด้วยวัตถุดิบ เชื้อเพลิง และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รวมถึงรายจ่ายค่าซื้อกระแสไฟฟ้าจากเอกชน

มูลค่าเพิ่ม คือ ผลต่างระหว่าง มูลค่าการผลิต หักด้วย ค่าใช้จ่ายชั้นกลางทั้งหมด

3.2 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง การประปาภูมิภาค การประปานครหลวง ไฟฟ้าเอกชน ประปาเอกชน และโรงแยกก๊าซธรรมชาติ ทั้ง 7 รายการนี้ใช้รูปแบบเดียวกัน คือ

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าการผลิต (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง (IC)}$$

มูลค่าการผลิต หมายถึง รายรับจากการดำเนินงานทั้งสิ้นสามารถหาได้จาก

- ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่จำหน่ายได้ x ราคาต่อหน่วย หรือ
- ปริมาณน้ำประปาที่จำหน่ายได้ x ราคาต่อหน่วย หรือ
- รายรับรวมตามบัญชีกำไรขาดทุน

ในกรณีที่การไฟฟ้าหรือการประปาจำหน่ายไฟฟ้าหรือน้ำประปาให้พนักงาน หน่วยงานราชการในราคาต่ำ หรือให้เปล่า หรือบริจาคให้สาธารณะ ปริมาณไฟฟ้าหรือน้ำประปาที่ผลิตได้ในส่วนนี้ควรประเมินเป็นรายรับของการไฟฟ้า และการประปาตามราคาปกติด้วย

ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ประกอบด้วยวัตถุดิบ เชื้อเพลิง และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เช่นเดียวกับสาขาการผลิตอื่น ๆ แต่สำหรับการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นผู้ซื้อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมาจำหน่าย ให้นำค่าซื้อกระแสไฟฟ้านี้เป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ) <ul style="list-style-type: none"> ● รายได้และค่าใช้จ่ายของ กฟผ. ● สถิติการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าประจำเดือน ● พลังงานไฟฟ้า และมูลค่าการซื้อไฟฟ้า 	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ● บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ● บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน)
2) การไฟฟ้านครหลวง (กฟน) และ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ) <ul style="list-style-type: none"> ● งบกำไรขาดทุน ● ภาษีมูลค่าเพิ่ม ● บัญชีทำการพร้อมงบกำไรขาดทุน ● NUMBER OF CUSTOMERS-ENERGY SALES 	<ul style="list-style-type: none"> ● การไฟฟ้านครหลวง ● การไฟฟ้านครหลวง ● การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ● การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
3) การประปานครหลวง (กปน) และ การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ) <ul style="list-style-type: none"> ● งบรายได้-ค่าใช้จ่าย ● งบรายได้-ค่าใช้จ่าย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การประปานครหลวง ● การประปาส่วนภูมิภาค
4) มูลค่าผลผลิต-ค่าใช้จ่ายในการผลิตก๊าซธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
5) สถิติจำนวนบ่อน้ำบาดาล	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล

F : สาขาการก่อสร้าง

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการก่อสร้าง หมายถึง มูลค่ารวมของการก่อสร้าง ซึ่งเริ่มนับตั้งแต่มูลค่าการใช้จ่ายงานปรับพื้นดิน งานรากฐาน งานโครงสร้าง งานไฟฟ้าประปา งานทาสี งานตกแต่งภายใน เพื่อให้ใช้งานสิ่งก่อสร้างตามวัตถุประสงค์ได้ การนับมูลค่าการก่อสร้างในรอบบัญชีใด ให้รวมมูลค่าตามปริมาณงานที่ดำเนินการในรอบบัญชีนั้น (put in place) ยกเว้น มูลค่าที่ดิน จะไม่นับรวมไว้ในมูลค่าการก่อสร้าง

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง หมายถึง รายจ่ายดังต่อไปนี้

- ค่าวัสดุการก่อสร้างทุกชนิด
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น
- ค่าไฟฟ้า ประปา
- ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลือง
- ค่าซ่อมแซมเพื่อบำรุงรักษาตามปกติ
- ค่าใช้จ่ายสำนักงาน ได้แก่ ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ เป็นต้น
- ค่าแบบแปลน (เฉพาะในกรณีที่ผู้รับเหมาก่อสร้างจ้างสถาปนิกจากภายนอกกิจการ)
- ฯลฯ

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

การก่อสร้าง ครอบคลุมถึงกิจกรรมการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ การดัดแปลงต่อเติมและซ่อมแซมสิ่งก่อสร้างทุกประเภท โดยรวมถึง อาคารที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ อาคารอุตสาหกรรม และอาคารอื่น ๆ ทุกชนิด และยังรวมถึงการก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร ได้แก่ การก่อสร้างถนน สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ โรงไฟฟ้า ระบบสายส่งไฟฟ้า สายโทรศัพท์ การต่อท่อประปา การขุดบ่อบาดาล บ่อน้ำ บ่อปลา ทำแพขนานยนต์ นอกจากนี้ยังรวมถึงการปรับพื้นที่เพื่อทำการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่

การก่อสร้างยังครอบคลุมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ส่วนควบที่ประกอบติดกับอาคาร เช่น ลิฟท์ บันไดเลื่อน สะพานเลื่อน และเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดติดตั้งควบกับอาคาร เช่นระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศ ระบบทำน้ำอุ่น และเพอร์นิเจอร์ชนิดที่ติดกับตัวอาคาร และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันให้นับเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการก่อสร้างด้วย และรวมทั้งกิจกรรมการก่อสร้างที่เป็นการจ้างผู้รับเหมาก่อสร้าง (Contract out) ทั้งโครงการ หรือการก่อสร้างที่ดำเนินการโดยเจ้าของสิ่งก่อสร้างเอง (own accounts) นับเป็นการผลิตในสาขาการก่อสร้างทั้งสิ้น

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

สาขาการก่อสร้างจำแนกรายการแตกต่างจากการจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 อันเนื่องจากสภาพข้อมูลปัจจุบันที่สามารถจัดหาได้ แยกออกเป็น การก่อสร้างที่เอกชนเป็นเจ้าของ และการก่อสร้างที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของสิ่งก่อสร้าง ดังมีรายละเอียดการจำแนกรายการต่อไปนี้

2.2.1 การก่อสร้างภาคเอกชน (ในเขตเทศบาล เขตอบต. และเขตควบคุมอาคาร) ดังนี้

- 1) การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (Residential)
- 2) การก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย (Non- residential) ประกอบด้วย
 - การก่อสร้างอาคารพาณิชย์และสำนักงาน
 - การก่อสร้างอาคารอุตสาหกรรม
 - การก่อสร้างเพื่อการบริการและขนส่ง
 - การก่อสร้างอาคารเพื่อการเกษตร
 - การก่อสร้างอาคารเพื่อประโยชน์อื่น ๆ (Other construction) เช่น การก่อสร้างวัด/โบสถ์คริสต์/มัสยิด สุสาน
- 3) การก่อสร้างอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาคาร เช่น
 - ถนน
 - สะพาน
 - เขื่อน
 - รั้ว
 - ทางระบายน้ำ
 - การก่อสร้างสนามกอล์ฟ
 - การขุดบ่อเลี้ยงปลา
 - อื่นๆ

2.2.2 การก่อสร้างภาครัฐ ประกอบด้วย (หน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานส่วนภูมิภาค องค์การปกครองท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ)

- 1) การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (Residential)
- 2) การก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย (Non –residential)
 - ที่ทำงาน

- โรงเรียน
 - โรงพยาบาล
 - อาคารอื่นๆ
- 3) การก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร (Other construction)
- ถนน
 - สะพาน
 - เขื่อน
 - สิ่งก่อสร้างอื่นๆ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 การก่อสร้างภาคเอกชน เนื่องจากการก่อสร้างภาคเอกชนไม่สามารถหามูลค่าการก่อสร้างจากหน่วยงานภาคเอกชนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการทางอ้อม ดังนั้นในการหามูลค่าการก่อสร้างได้จากพื้นที่ขออนุญาตปลูกสร้างทุกประเภทที่อยู่ในเขตเทศบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาคของประเทศ (ซึ่งรวบรวมและเผยแพร่เบื้องต้นโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ) คูณ ด้วยราคาต่อตารางเมตรของสิ่งก่อสร้างในแต่ละประเภท (ราคาต่อตารางเมตรได้จากการสำรวจราคาการก่อสร้างในแต่ละประเภทสิ่งก่อสร้างเพื่อเป็น Benchmark หลังจากนั้นปรับราคาตามดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง จากสำนักดัชนีการการค้า กระทรวงพาณิชย์)

พื้นที่การก่อสร้างจริง = (จำนวนพื้นที่ให้อนุญาตปลูกสร้างในรอบปีก่อนหน้าที่ยังไม่ได้ทำการก่อสร้างยกมา + จำนวนพื้นที่ให้อนุญาตปลูกสร้างใหม่ในรอบปีนี้) x ร้อยละของการก่อสร้างจริงในรอบปี

มูลค่าการก่อสร้าง = พื้นที่การก่อสร้างจริง x ราคาการก่อสร้างต่อตารางเมตร

ในการคำนวณหาค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ในกรณีการก่อสร้างของเอกชน สามารถใช้วิธีคำนวณพร้อมกันในขั้นตอนการหาราคาค่าก่อสร้างเฉลี่ยต่อตารางเมตร โดยจำแนกราคาค่าก่อสร้างต่อตารางเมตรแยกออกเป็น 2 คือ ส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลางและส่วนที่เหลือคือ มูลค่าเพิ่มต่อตารางเมตร นำไปคูณกับจำนวนพื้นที่การก่อสร้างจริงก็ได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางรวม และมูลค่าเพิ่มรวมในแต่ละประเภทสิ่งก่อสร้าง

กรณีการก่อสร้างภาคเอกชน ที่เป็นโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- การจ้างเหมางานต่อช่วง เช่น การจ้างเหมาตอกเข็ม จ้างเหมาทาสี จ้างเหมาติดตั้งไฟฟ้าและอุปกรณ์ ในกรณีนี้ต้องแจกแจงการก่อสร้างออกตามงานเหมาช่วง และมีการคำนวณค่าใช้จ่ายขั้นกลางของงานรับเหมาช่วงแต่ละรายการให้ครบถ้วน เพื่อรวมเป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลางของทั้งโครงการ นำไปหักจากมูลค่าก่อสร้างทั้งโครงการ ส่วนที่เหลือก็จะเป็นมูลค่าเพิ่มของการก่อสร้างทั้งหมดที่ต้องการ

- โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ มักมีระยะเวลาการก่อสร้างยาวนาน ซึ่งอาจจะมีการก่อสร้างเหลือมีปี ในการคำนวณมูลค่าก่อสร้างจะต้องตรงตามปริมาณงานก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละรอบ

บัญชี หากใช้ข้อมูลจากพื้นที่การให้อนุญาตปลูกสร้างอาคารเป็นข้อมูลฐานในการคำนวณมูลค่าการก่อสร้าง จะต้องปรับมูลค่าการก่อสร้างให้ตรงกับปริมาณงานที่ก่อสร้างจริงในช่วงระยะเวลาในแต่ละปี (time lag)

- การก่อสร้างที่จัดทำเป็นโครงการ โดยมีการก่อสร้างหลายยูนิต เพื่อจัดสรรจำหน่ายแก่ผู้ซื้อ เช่น โครงการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โครงการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ โครงการก่อสร้างอาคารชุด เป็นต้น ในกรณีนี้กิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นแยกออกเป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมการก่อสร้างและกิจกรรมการซื้อขายอาคาร ซึ่งในการคำนวณมูลค่าเพิ่มให้แยกการคำนวณเฉพาะกิจกรรมการก่อสร้างมารวมไว้ในสาขาการก่อสร้าง ส่วนการคำนวณมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกิจกรรมการซื้อขายอาคารให้แยกไปอยู่ในสาขาบริการอสังหาริมทรัพย์

3.2 การก่อสร้างภาครัฐ ประกอบด้วย ภาครัฐวิสาหกิจ รวบรวมข้อมูลการลงทุนในสิ่งก่อสร้างจากแบบสอบถามของแต่ละรัฐวิสาหกิจ ส่วนรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จากการเบิกจ่ายมูลค่าการลงทุนทางด้านสิ่งก่อสร้างโดยรวบรวมข้อมูลจากกรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ กทม.

ข้อมูลภาครัฐ เนื่องจากมีการจ้างเหมาเอกชนทำการก่อสร้าง การจ่ายเงินมักจะเบิกจ่ายเป็นงวดตามข้อตกลงของโครงการ ซึ่งบางครั้งอาจจะมีช่วงเวลาที่แตกต่างจากปริมาณที่ก่อสร้างจริง ซึ่งในกรณีนี้ควรปรับตัวเลขมูลค่าการก่อสร้างให้สอดคล้องกับปริมาณงานจริง อย่างไรก็ตามในกรณีนี้อาจอนุโลมให้ใช้มูลค่าการก่อสร้างจากยอดการเบิกจ่ายจริงในแต่ละงวดมาคำนวณก็อาจยอมรับได้

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าการก่อสร้าง (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การก่อสร้างภาคเอกชน 1. พื้นที่การขออนุญาตปลูกสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างจำแนกตามประเภทสิ่งก่อสร้าง 2. ราคาวัสดุก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ ● สำนักโยธาธิการ กรุงเทพมหานคร ● การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ● สำนักดัชนีการค้า กระทรวงพาณิชย์
การก่อสร้างภาครัฐ 1. มูลค่าการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจ 2. มูลค่าการก่อสร้างรัฐบาลกลาง 3. มูลค่าการก่อสร้างรัฐบาลท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> ● การส่งแบบสอบถามให้หน่วยงานรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ● จากหน่วยงานราชการ ข้อมูล GFMS ● องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กทม.

**G: สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์
ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน**

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) หมายถึง รายรับจากการจำหน่ายสินค้า และรายได้อื่นๆ เช่น การให้เช่าสถานที่ รายได้จากค่าธรรมเนียมการขาย เงินประกันสินค้า รวมถึงรายรับที่เกิดจากการให้บริการ ซึ่งอาจเป็นค่าบริการต่อครั้ง หรือการจ้างเหมาเป็นชิ้นงาน ในการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และใช้ในครัวเรือน

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost) ค่าใช้จ่ายขั้นกลางของสาขาการผลิตนี้ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย ต้นทุนซื้อสินค้า ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าวัสดุหีบห่อ อุปกรณ์ในการขาย ค่าวัสดุตกแต่ง ค่าขนส่ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ โทรเลข ฯลฯ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดใหญ่นี้ รวมสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการขนส่ง เช่น พ่อค้าขายส่ง ผู้ส่งสินค้าเข้า ผู้ส่งสินค้าออก นายหน้าซื้อขายสินค้า การขายปลีกสินค้าให้แก่ประชาชน รวมถึงการบำรุงรักษาซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน แบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

การขาย การบำรุงรักษา การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์

อุตสาหกรรมในหมวดย่อยนี้ รวมสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการขนส่ง และการขายปลีก ยานยนต์ จักรยานยนต์ การบำรุงรักษาและซ่อมแซม การล้าง การขัดเงา และการลากจูง ยานยนต์ รวมถึงการขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์และผลิตภัณฑ์น้ำมันหล่อลื่น หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดเครื่องยนต์

ยกเว้น การให้เช่ารถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถบรรทุกพร้อมคนขับ จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 6022 (การขนส่งผู้โดยสารทางบกอื่นๆ ที่ไม่มีตารางเวลา) และหมู่ย่อย 6023 (การขนส่งสินค้าทางถนน)

การให้เขายานยนต์และรถจักรยานยนต์โดยไม่มีคนขับ จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 7111 (บริการให้เช่าอุปกรณ์การขนส่งทางบก)

การขายส่ง และการค้าเพื่อค่านายหน้า ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์

อุตสาหกรรมในหมวดย่อยนี้ อาทิ การดำเนินกิจการขายสินค้าที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปหรือตัดแปลงซึ่งอาจเป็นสินค้าใหม่หรือสินค้าที่ใช้แล้วให้แก่ผู้ขายปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม สถาบัน หรือผู้ใช้งานวิชาชีพ หรือผู้ขายส่งรายอื่นๆ ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือบริษัทที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือนายหน้าเพื่อซื้อขายสินค้าในรูปแบบธุรกิจหลักรวมถึงพ่อค้าขายส่งซึ่งขายสินค้าโดยตรงมาจากแหล่งผลิตอันเป็นส่วนที่แยกมาจากโรงงานโดยมีวัตถุประสงค์ในการขายผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ไม่มีการส่งสินค้าโดยตรงจากโรงงานตามคำสั่งซื้อ นอกจากนี้ได้รวมถึงนายหน้าขายสินค้า กลุ่มและผู้แทนการค้าเพื่อค่านายหน้า ผู้ซื้อและกลุ่มสหกรณ์ซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวข้องกับการตลาดของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผู้ขายส่งซึ่งประกอบคัดแยกขนาด คุณภาพของสินค้าจำนวนมาก จัดแบ่งสินค้า การบรรจุหีบห่อใหม่ และการจัดจำหน่ายสินค้าเป็นส่วนย่อยๆ การจัดเก็บสินค้า การรักษาสินค้าในอุณหภูมิที่เหมาะสม การจัดส่งและการจัดวางจำหน่ายสินค้า ตลอดจนการส่งเสริมการขายให้แก่ลูกค้า ละการออกแบบฉลากสินค้า

กิจกรรมของผู้ค้าและนายหน้าการซื้อขายสินค้านำส่งหน้า และการแลกเปลี่ยนทางการค้าตามสัญญา จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 6711(การบริหารงานด้านตลาดการเงิน)

การขายปลีก ยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ รวมถึงการซ่อมแซมของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

อุตสาหกรรมในหมวดย่อยนี้ อาทิ สถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการขายปลีกที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป สินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อการบริโภคหรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคล หรือในครัวเรือน สถานประกอบการขายปลีกอาจเป็นร้านค้า ห้างสรรพสินค้า แผงลอย สถานประกอบการที่รับสั่งสินค้าทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เร่ขายสินค้า สหกรณ์ผู้บริโภค สถานที่ประมูลการขายทอดตลาด เป็นต้น ผู้ขายปลีกส่วนมากดำเนินกิจการขายสินค้าที่เป็นของตนเอง แต่บางรายอาจเป็นตัวแทนของสำนักงานใหญ่และทำหน้าที่ขายให้ตามที่ได้รับมอบหมาย หรือขายให้โดยได้รับค่าตอบแทน รวมถึงสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการขายสินค้าที่นำมาแสดงให้แก่ประชาชนทั่วไป เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องเขียน สี ไม้แผ่น สินค้าที่จัดประเภทไว้ในหมวดนี้ อาจจะไม่ใช้เพื่อการบริโภค หรือการใช้เฉพาะส่วนบุคคลหรือในครัวเรือน หรือเพื่อการใช้เพียงอย่างเดียว สินค้าที่ขายในหมวดนี้เรียกว่า สินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค สินค้าที่โดยปกติเป็นสินค้าที่จะไม่นำมาขายปลีก แต่ได้นำมาขายปลีก ได้จัดประเภทรวมไว้ในหมวดนี้ด้วยเช่นกัน เช่น เมล็ดธัญพืช แร่ บีโตร์เลียมดิบ เคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรม เหล็ก เหล็กกล้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม การซ่อมและการติดตั้งสินค้าเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนบุคคลและใช้ในครัวเรือน ซึ่งจะดำเนินการร่วมกับการขายปลีกสินค้าหรือไม่ก็ตาม จัดประเภทรวมไว้ในหมวดย่อยนี้ด้วย

ยกเว้น การขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรโดยเกษตรกรเอง จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 01 (เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และบริการที่เกี่ยวข้อง)

การผลิตและขายสินค้า (เช่น เสื้อผ้า อาหาร) ให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อการบริโภคส่วนบุคคล และในครัวเรือน โดยทั่วไปได้จัดประเภทไว้ในการผลิตหมวดย่อย 15 - 37

การขายอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการบริโภคในสถานที่ที่จัดไว้ จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 5520 (ภัตตาคาร ร้านอาหาร และบาร์)

การให้เช่าสินค้าที่ใช้ส่วนบุคคลและใช้ในครัวเรือนให้แก่ประชาชนทั่วไป จัดประเภทไว้ในหมู่ย่อย 7130 (บริการให้เช่าของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น)

การซ่อมแซมของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

สถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการซ่อมของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือนซึ่งไม่รวมถึงการซ่อมแซม โดยโรงงานผู้ผลิตหรือร้านขายส่ง หรือร้านขายปลีกสินค้านั้นๆ เช่น ร้านซ่อมจักรยาน ร้านซ่อมกล้องถ่ายรูป ร้านซ่อมนาฬิกา ฯลฯ

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการของเอกสารการจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ของสาขานี้ อยู่ในหมวด G สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำแนกออกเป็นประเภทกิจกรรมที่มีรายละเอียดมาก โดยเริ่มตั้งแต่รหัส 50101 จนถึง 52600 ประกอบด้วยหมวดหลักดังนี้

การค้าปลีกและค้าส่ง

- สินค้าเกษตร
- สินค้าอุตสาหกรรมและเหมืองแร่
- การค้าสินค้านำเข้า

การซ่อมแซม

- การซ่อมแซมรถยนต์ จักรยานยนต์ และจักรยาน
- การซ่อมแซม เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องใช้ไฟฟ้าฯ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 การคำนวณการค้าส่งค้าปลีก

สาขาการค้าส่งค้าปลีก นับว่าเป็นสาขาการผลิตที่แตกต่างจากสาขาอื่นๆ เนื่องจากไม่ใช่ผู้ผลิตสินค้า แต่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่จะนำสินค้าจากผู้ผลิตไปถึงมือผู้ซื้อโดยไม่มีการแปรรูปสินค้า กิจกรรมการค้าก่อให้เกิดส่วนแตกต่างของราคาระหว่างราคาผู้ผลิตกับราคาผู้ซื้อ ซึ่งในระบบบัญชีประชาชาติเรียกส่วนแตกต่างนี้ว่า “ส่วนเพิ่มการตลาด (Trade margin)”

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{รายได้จากการดำเนินงาน (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

รายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายรับจากการจำหน่ายสินค้า และรายได้อื่นๆ เช่น การให้เช่าสถานที่ รายได้จากค่าธรรมเนียมการขาย เงินประกันสินค้า เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ของสาขาการผลิตนี้ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย ต้นทุนซื้อสินค้า ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าวัสดุหีบห่อ อุปกรณ์ในการขาย ค่าวัสดุตกแต่ง ค่าขนส่ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ โทรเลข ฯลฯ

3.2 การคำนวณการซ่อมแซม

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายได้จากค่าบริการ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

รายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้จากการให้บริการ ซึ่งอาจเป็นค่าบริการต่อครั้ง ค่าบริการต่อหน่วย หรือการจ้างเหมาเป็นชิ้นงาน

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ประกอบด้วย ค่าวัสดุ อุปกรณ์ และชิ้นส่วนอะไหล่ ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ สิ้นเปลือง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ โทรเลข ค่าขนส่ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ฯลฯ

1) การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมยานยนต์

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ได้จาก จำนวนรถแต่ละชนิด คูณด้วยรายได้เฉลี่ยค่าซ่อมแซมต่อคัน หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางโดยใช้สัดส่วนจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ได้จาก จำนวนรถแต่ละชนิด คูณด้วยรายได้เฉลี่ยค่าซ่อมแซมต่อคันในปีฐาน หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

2) การซ่อมแซมของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ได้จาก รายได้จากค่าบริการ หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ การคำนวณโดยวิธี Single deflation โดยปรับรายได้ในราคาประจำปีด้วยดัชนีผู้บริโภครวม จะได้รายได้ในราคาคงที่ และหักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) รายได้จากยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	● กรมสรรพากร
2) จำนวนรถแต่ละประเภท	● กรมการขนส่งทางบก

H: สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง มูลค่ารวมของการบริการแต่ละประเภท ในรอบระยะเวลา 1 ปี (1 ม.ค - 31 ธ.ค) อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่ามูลค่าต่อหน่วยของบริการ คือ ราคาต่อหน่วยของบริการแต่ละชนิด ราคาหรือมูลค่าดังกล่าวจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Cost) ครอบคลุมวัตถุดิบซึ่งคิด มูลค่าตามราคาผู้ซื้อ ค่าเชื้อเพลิง และค่าไฟฟ้า-ประปา ค่าบริการที่ซื้อจากผู้ผลิตบริการอื่นๆ ค่าซ่อมแซม ค่าวัสดุสิ้นเปลืองในสำนักงาน และกระบวนการผลิตและจำหน่าย ค่าขนส่งและโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ เป็นต้น

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) เช่น ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่า กำไร
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดใหญ่นี้ รวมสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักอาศัยและค่ายพัก (ไม่รวมการเช่าบ้านที่อยู่อาศัย) โดยได้รับค่าธรรมเนียมการเข้าพักตอบแทน และการขายอาหารที่เตรียมไว้พร้อมสำหรับบริโภคทันที เช่น ภัตตาคาร สถานที่ขายอาหารและเครื่องดื่ม

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด H โรงแรมและภัตตาคาร ดังนี้

55 โรงแรมและภัตตาคาร

551 โรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว

552 ภัตตาคาร ร้านอาหาร และบาร์

3. การประมวลผล (Compilation Method)

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายรับของสถานประกอบการ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

3.1 การคำนวณมูลค่าเพิ่มของโรงแรม

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายรับในราคาประจำปี หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ โดยวิธี Double deflation โดยปรับรายรับในราคาประจำปีด้วยดัชนีค่าห้องพัก จะได้รายรับโรงแรมในราคาคงที่ ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วย ดัชนีราคาผู้ประกอบการ จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายรับในราคาคงที่ หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

3.2 การคำนวณมูลค่าเพิ่มของภัตตาคาร

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายรับในราคาประจำปี หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ โดยวิธี Double deflation โดยปรับรายรับในราคาประจำปีด้วยดัชนีผู้ประกอบการหมวดอาหารนอกบ้าน จะได้รายรับโรงแรมในราคาคงที่ ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วย ดัชนีราคาผู้ผลิตหมวดอาหาร และดัชนีราคาผู้ประกอบการหมวดไฟฟ้า ประปา จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายรับในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) รายได้จากยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	● กรมสรรพากร
2) ข้อมูลการสำรวจการประกอบกิจการโรงแรม และเกสต์เฮ้าส์	● สำนักงานสถิติแห่งชาติ
3) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ รายได้จากนักท่องเที่ยว อัตราการเข้าพัก	● การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

I: สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง มูลค่ารวมของการบริการจากการประกอบธุรกิจด้านการขนส่งคมนาคมที่เป็น การขนส่งทางบก ขนส่งทางน้ำ ขนส่งทางอากาศ และการให้บริการด้านโทรคมนาคม รวมถึงบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขนส่งต่างๆ ในรอบระยะเวลา 1 ปี

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) ประกอบด้วย ค่าไฟฟ้า ค่าขนส่ง ค่าบริการสื่อสาร ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าวัสดุหีบห่อ ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์สื่อสาร (ให้รวมเฉพาะค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาตามปกติ ส่วนค่าซ่อมแซมใหญ่เพื่อยืดอายุการใช้งานไม่นับเป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลาง รายการนี้ตามระบบบัญชีประชาชาตินับเป็นการสะสมทุน) และค่าใช้จ่ายสำนักงาน เช่น เครื่องเขียน กระดาษ และ สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus)
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คู่้รวมและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คู่้รวม (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดนี้รวมสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการขนส่งทางบก การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ และทางท่อลำเลียง การบริการเสริมการขนส่งและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขนส่งประเภทต่างๆ สถานที่เก็บสินค้าและการเก็บสินค้า การบริการด้านการท่องเที่ยว การให้บริการทางไปรษณีย์และการโทรคมนาคม การให้เช่าเครื่องอุปกรณ์การขนส่งพร้อมคนขับหรือผู้ควบคุมในวิธีการขนส่งต่างๆ ที่พิจารณาว่าเป็นบริการการขนส่ง ก็จัดประเภทไว้ในหมวดนี้

ยกเว้น

การบำรุงรักษา การซ่อมแซมและการเปลี่ยนอุปกรณ์การขนส่ง ยกเว้นยานยนต์ และ จักรยานยนต์ จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 35 (การผลิตอุปกรณ์การขนส่งอื่นๆ)

การก่อสร้าง การบำรุงรักษา และการซ่อมแซมถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ สนามบิน ฯลฯ จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 4520 (การก่อสร้างอาคาร และงานวิศวกรรมโยธา)

การบำรุงรักษาและการซ่อมแซมยานยนต์ หรือจักรยานยนต์ จัดประเภทไว้ในหมวดย่อย 5020 และ 5040 ตามลำดับ

การให้เช่าอุปกรณ์การขนส่งโดยไม่มีคนขับหรือผู้ควบคุม จัดประเภทไว้ในหมู่ใหญ่ 711 (บริการให้เช่าอุปกรณ์การขนส่ง)

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด I การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ดังนี้

60 การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง

601 การขนส่งทางรถไฟ

602 การขนส่งทางบกอื่นๆ

603 การขนส่งทางระบบท่อลำเลียง

61 การขนส่งทางน้ำ

611 การขนส่งทางทะเลและทะเลชายฝั่ง

612 การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ

62 การขนส่งทางอากาศ

621 การขนส่งทางอากาศที่มีตารางเวลา

622 การขนส่งทางอากาศที่ไม่มีตารางเวลา

63 บริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง และบริการด้านการท่องเที่ยว

64 การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม

641 บริการทางไปรษณีย์และการรับส่งพัสดุภัณฑ์

642 การโทรคมนาคม

3. การประมวลผล (Compilation Method)

สามารถจำแนกวิธีการคำนวณหลักๆ ได้ดังนี้

3.1 การคำนวณทางตรง

เป็นวิธีการคำนวณซึ่งได้รับข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจต่างๆ สามารถแยกวิธีการคำนวณได้ 3 วิธี

วิธีที่ 1. ใช้ข้อมูลรายได้และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจากรัฐวิสาหกิจต่างๆ เช่น องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) บริษัท การบินไทย จำกัด บริการไปรษณีย์-โทรเลข ฯลฯ.

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายรับการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ใช้วิธี Double deflation

มูลค่าผลผลิตในราคาคงที่และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ คำนวณโดยการปรับมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายแต่ละรายการในราคาประจำปี ด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้อง

วิธีที่ 2. ใช้ข้อมูลจำนวนรถและจำนวนเรือจดทะเบียนจากกระทรวงคมนาคม

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าผลผลิต (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

มูลค่าผลผลิตในราคาประจำปี คำนวณได้จากการใช้จำนวนรถหรือเรือจดทะเบียนแยกแต่ละประเภทคูณด้วยรายได้ต่อคันหรือต่อลำต่อปี ในส่วนของค่าใช้จ่ายขั้นกลางคำนวณโดยใช้สัดส่วน IC / Income ที่ได้จากการสำรวจ

สำหรับการคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ในส่วนของบริษัทใช้วิธี Double deflation โดยใช้มูลค่าผลผลิตในราคาประจำปี ปรับด้วยดัชนีราคา ในส่วนของค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ แยกคำนวณได้โดยการปรับรายการค่าใช้จ่ายต่างๆในราคาประจำปีด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้อง

ส่วนการคำนวณหามูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ในส่วนของบริษัทใช้วิธี Single deflation โดยใช้สัดส่วน VA/ลำ คูณด้วย ปริมาณเรือแต่ละประเภท หรือปรับมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ด้วย ปริมาณเรือแต่ละประเภท สำหรับการคำนวณโดยใช้วิธีดังกล่าวข้างต้น สามารถจำแนกรายการตามการจัดประเภท

วิธีที่ 3. คำนวณทางด้าน Cost Side

เนื่องจากในช่วงเวลาที่สถานประกอบการยังไม่มีรายได้จากการประกอบการ การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คำนวณโดยใช้ค่าใช้จ่ายส่วนที่เป็นค่าจ้างค่าตอบแทนแรงงาน รวมทั้งค่าเสื่อมราคา มาเป็นมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ส่วนการคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ใช้วิธี Single deflation โดยปรับมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาหมวดรวม

สำหรับการคำนวณสาขาขนส่งคมนาคมที่ใช้วิธีดังกล่าวข้างต้นในช่วงที่ยังไม่มีรายรับจากการดำเนินการ เช่น

- การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (MRTA)
- ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ (New Bangkok International Airport)

3.2 การคำนวณทางอ้อมหรือการคำนวณเฉพาะทาง

เป็นวิธีการที่ใช้คำนวณในกรณีขาดแคลนข้อมูลที่จะใช้ในการคำนวณได้โดยตรงจึงต้องใช้วิธีการคำนวณโดยทางอ้อมในแต่ละกรณีเช่น การปรับมูลค่าในปีฐานด้วยดัชนีปริมาณในกรณีของรถบรรทุก เอกชน การคำนวณโดยการหาส่วนต่างระหว่างมูลค่าการซื้อ และมูลค่าการขายก๊าซธรรมชาติที่ขนส่งทางท่อ หรือส่วนต่างระหว่างมูลค่า ณ ต้นทางกับปลายทางในกรณีการขนส่งทางท่อ การคำนวณรายได้จากการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศจากดุลบริการรับหมวดค่าระวางสินค้าจากดุลการชำระเงิน (Balance of payments) ฯลฯ

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) รายได้-รายจ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
2) รายได้-รายจ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● การท่าเรือแห่งประเทศไทย
3) รายได้-รายจ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด
4) รายได้-รายจ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● การรถไฟแห่งประเทศไทย
5) ข้อมูลค่าจ้าง-ค่าตอบแทนแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> ● การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย
6) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
7) ข้อมูลระบบท่อส่งก๊าซ	<ul style="list-style-type: none"> ● การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
8) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ทางยกระดับดอนเมือง จำกัด (มหาชน)
9) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
10) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ขนส่ง จำกัด
11) ข้อมูลค่าจ้าง-ค่าตอบแทนแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
12) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่
13) งบกำไร-ขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด
14) ข้อมูลจำนวนรถที่จดทะเบียน	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
15) รายได้-ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมการขนส่งทางบก
16) งบกำไร-ขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
17) รายได้จากดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
18) รายได้-รายจ่ายจากการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์การคลังสินค้า ● องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

J: สาขา ตัวยกกลางทางการเงิน

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าผลผลิต (Gross output) โดยความหมายสำหรับธุรกิจการเงินตามขอบเขตของ Monetary institutions และ other financial institutions หมายถึง รายได้จากค่าธรรมเนียมที่ได้รับจริง (Actual fees or actual service charges) รวมกับค่าธรรมเนียมที่ประเมินขึ้น (Imputed services charge) ซึ่งค่าธรรมเนียมที่ประเมินขึ้นประเมินได้จากการนำ ดอกเบี้ยรับ หัก ด้วยดอกเบี้ยจ่าย ส่วนรายได้จากการลงทุนโดยเงินของตนเองนั้น โดยหลักการแล้วไม่รวมไว้ในรายได้จากการประเมิน

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Cost) ประกอบด้วย สินค้าและบริการที่เป็น nondurable goods ซึ่งใช้หมดไปในกระบวนการผลิต ในหลักการแล้วสินค้าประเภทนี้มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี สำหรับ IC ในการประกอบกิจการทางด้านการเงินและการธนาคาร ประกอบด้วย ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า โทรศัพท์ เครื่องเขียนแบบพิมพ์ ฯลฯ

มูลค่าเพิ่ม (Value added) หมายถึง มูลค่าที่เกิดจากกิจการการผลิต และจากการทำงานของบุคคลต่าง ๆ ในหน่วยการผลิตแต่ละหน่วย สินค้าใดก็ตามเมื่อผ่านการผลิตขึ้นมาแต่ละขั้นนั้นมูลค่าของสินค้าหรือบริการย่อมเพิ่มขึ้น เพราะการผลิตเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ

2. คุ้มครอง และการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดใหญ่นี้ อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน และสถาบันการเงินอื่นๆ สถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการจัดหาแหล่งเงินทุน การจัดสรรเงินทุนเพื่อลงทุนในธุรกิจ การบริการทางการเงิน การให้เช่าทรัพย์สิน การประกันภัย กองทุนบำเหน็จบำนาญ และสถานประกอบการซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการให้บริการด้านธุรกิจ เช่น บริการบริหารงานด้านตลาดการเงิน บริการซื้อขายหลักทรัพย์ การดำเนินการเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน นายหน้าในการกู้ยืมเพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ และการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

การจำแนกรายการของสาขานี้ได้เพิ่มเติมจากเอกสารการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด J ตัวยกกลางทางการเงิน ดังนี้

65 ตัวยกกลางทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัย และกองทุนบำเหน็จบำนาญ

651 สถาบันการเงิน (ธนาคาร)

659 ตัวยกกลางทางการเงินอื่น ๆ

66 การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ

67 บริการเสริมสถาบันการเงิน

671 บริการเสริมสถาบันการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ

672 บริการเสริมการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

มูลค่าเพิ่ม (VA) = มูลค่าการผลิตหรือรายได้จากการดำเนินงาน (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

มูลค่าการผลิต ในสาขาการผลิตนี้ มีข้อแตกต่างจากสาขาการผลิตอื่น ๆ ที่ไม่ใช้การเงิน คือ สาขานี้ไม่สามารถหามูลค่าการผลิตหรือรายได้จากการดำเนินงานโดยตรงได้ อันเนื่องมาจากกิจกรรมของสาขานี้มีลักษณะพิเศษ 2 ประการ คือ ประการแรก การทำหน้าที่ให้บริการเป็นตัวกลางทางการเงิน ระหว่างเจ้าของเงิน (ผู้ฝากเงินกับธนาคาร) กับผู้ประกอบการ (ผู้กู้เงินจากธนาคาร) รายได้ของธนาคารจากกิจกรรมนี้คือ ส่วนที่ประเมินจากส่วนต่าง (Margin) ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และประการที่ 2 คือ การทำหน้าที่ให้บริการในการทำธุรกรรมทางการเงิน เช่น การใช้ตัวสัญญาใช้เงิน การโอนเงิน เป็นต้น รายได้จากกิจกรรมนี้คือ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ให้บริการ ดังนั้นรูปแบบการคำนวณรายได้จากการดำเนินงาน หรือมูลค่าการผลิต (GO) ของสาขานี้ แยกเป็นดังนี้

3.1 การธนาคาร สถาบันการเงินอื่น ๆ และโรงรับจำนำ (ยกเว้นการประกันภัย) รายได้จากการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.1.1 รายได้จากดอกเบี้ยสุทธิ = ดอกเบี้ยรับ – ดอกเบี้ยจ่าย

(โดยที่ดอกเบี้ยรับนี้ รวมถึงดอกเบี้ยจากการให้กู้ยืม และรายได้จากการนำเงินรับฝากไปใช้ประโยชน์ในแหล่งต่าง ๆ)

3.1.2 ค่าธรรมเนียมรับทุกประเภท

3.1.3 ค่าบริการอื่น

3.1.4 รายได้อื่น ๆ (กรณีโรงรับจำนำ ให้รวมรายได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหลุดจำนำด้วย)

3.2 การประกันภัย รายได้จากการดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.2.1 เบี้ยประกันรับ หัก ค่าสินไหมทดแทน

หัก เงินสำรองประกันภัยสุทธิ

3.2.2 รายได้สุทธิจากการลงทุน

3.2.3 รายได้อื่น เช่น ค่าธรรมเนียมรับ

3.3 การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ รายได้จากการดำเนินงาน ประกอบด้วยส่วนต่างของอัตราขายและอัตราซื้อ จากการดำเนินกิจกรรมรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามปกติ (ไม่รวมกำไรหรือขาดทุนจากส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจากการถือเงินตราต่างประเทศไว้เก็งกำไร หรือถือเงินตราไว้ตามวัตถุประสงค์อื่น)

ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง สาขาการเงิน การธนาคาร และธุรกิจประกันภัยนี้ ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในสำนักงาน เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์ ค่าเครื่องเขียน แบบพิมพ์ต่างๆ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ โทรเลข ค่าพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าธรรมเนียมจ่าย ฯลฯ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่คำนวณโดยวิธี Single Deflation ปรับมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครวม จะได้ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือรายได้จากการดำเนินงานในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลางในราคาคงที่

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) ธนาคารพาณิชย์ 2) กิจการวิเทศธุรกิจ 3) เครดิตฟองซิเอร์ 4) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 5) FIDF 6) สถาบันแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ 7) บริษัทบริหารสินทรัพย์-เอกชน (Private AMC)	<ul style="list-style-type: none"> ● ธนาคารแห่งประเทศไทย
8) บริษัทหลักทรัพย์ 9) ตลาดหลักทรัพย์ 10) สำนักงาน กสท. 11) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงาน กสท.
12) สถานธนานุบาลต่างจังหวัด 13) สถานธนานุเคราะห์ 14) สหกรณ์ออมทรัพย์ 15) การประกันชีวิต 16) การประกันวินาศภัย	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงมหาดไทย ● กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ● กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ● กรมการประกันภัย

K: สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ

1. นิยาม (Definition)

1.1 บริการให้เช่าที่อยู่อาศัย

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง ค่าเช่าที่เจ้าของอาคารได้รับจากผู้เช่า ซึ่งปกติจะเป็นอัตราค่าเช่าต่อเดือนหรือต่อปีตามที่ตกลงกัน ในการปฏิบัติหน้าว่ามีข้อยุ่งยากในการจำแนกอาคารที่มีการเช่าอยู่จริง กับอาคารที่เจ้าของอยู่อาศัยเอง ฉะนั้น วิธีการคำนวณที่สะดวกที่สุดทำได้โดยการนำจำนวนครัวเรือนทั้งหมด คูณด้วยอัตราค่าเช่าเฉลี่ยจากค่าเช่าจริงทั่วไป ผลที่ได้คือรายรับรวมจากค่าเช่าทั้งในส่วนของอาคารที่เจ้าของอยู่อาศัยเอง (Imputed rent) และส่วนที่เป็นการเช่าจากผู้อื่น (Actual rent)

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Cost) ประกอบด้วย ค่าซ่อมแซมเพื่อรักษาสภาพของอาคาร ค่าน้ำและค่าไฟฟ้า (เฉพาะส่วนที่เจ้าของจ่ายเอง) ค่าวัสดุใช้สอยที่ผู้ให้เช่าจัดหาไว้ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าเบียดประกัน ฯลฯ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบียดจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

1.2 บริการอสังหาริมทรัพย์

มูลค่าการผลิต (Gross output) ของสถานประกอบการซึ่งจัดการและดำเนินการเจรจาซื้อขายและการประเมินราคา ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม และค่านายหน้าที่ได้รับจากค่าบริการเหล่านี้ ค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าจากการจัดสรรที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ ก็รวมอยู่ในมูลค่าการผลิต

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Cost) ประกอบด้วย ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์-โทรเลข ค่าพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าธรรมเนียมจ่าย ฯลฯ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบียดจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)

- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

1.3 บริการทางธุรกิจ

มูลค่าผลผลิต (Gross output) หมายถึง รายได้ที่สถานประกอบได้รับจากการให้บริการ ซึ่งอาจเป็นค่าบริการต่อครั้ง ค่าบริการต่อหน่วย หรือการจ้างเหมาเป็นชิ้นงาน และค่าธรรมเนียมต่างๆ

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost) ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในสำนักงาน เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าวัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ค่าเครื่องเขียน แบบพิมพ์ต่างๆ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ โทรเลข ค่าพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าธรรมเนียมจ่าย ฯลฯ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

การบริการให้เช่าที่อยู่อาศัย ทั้งในส่วนการอยู่อาศัยที่เจ้าของอยู่อาศัยเอง ตามระบบบัญชีประชาชาติต้องประเมินค่าเช่า (Imputed rent) เป็นรายได้จากกิจกรรมการเช่าไว้ด้วย และส่วนที่เป็นการเช่าจากผู้อื่น โดยขอบเขตกิจกรรมในสาขานี้ต้องเป็นการพักอาศัยในระยะยาว ได้แก่ บ้านที่อยู่อาศัยทั่วไป บ้านเช่า อาคารชุด อพาร์ทเมนท์ ห้องเช่า หอพักเอกชนทั่วไป แต่ไม่รวมการเช่าพักอาศัยในลักษณะชั่วคราว เช่น หอพักนักศึกษา โมเต็ล รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โรงแรม เป็นต้น

การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ประเภทที่ดิน อาคาร สุสาน การดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อ การขายอาคารที่อยู่อาศัยและอาคารไม่ใช้ที่อยู่อาศัย การพัฒนาและการจัดสรรที่ดิน และการจัดการและการตีราคาอสังหาริมทรัพย์ โดยได้รับค่าธรรมเนียมตอบแทน ตัวแทนนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ให้รวมไว้ในสาขานี้

การบริการด้านธุรกิจ ครอบคลุมถึง การจัดทำและตรวจสอบบัญชี กฎหมาย คำปรึกษาด้านสถาปนิกและวิศวกรรม การโฆษณา วิจัยตลาด สรรวจความคิดเห็นประชาชน การให้คำปรึกษาด้านธุรกิจการจัดการ ด้านภาษี และการบริการธุรกิจอื่น

2.2 การจำแนกหมวดหมู่ (Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ ดังนี้

70 บริการด้านอสังหาริมทรัพย์

701 บริการอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเอง หรือเช่าจากผู้อื่น

702 ตัวแทนและนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

74 บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ

741 บริการทางกฎหมาย บัญชี การทำบัญชีและการตรวจสอบบัญชีการให้คำปรึกษาด้าน
ภาษีการวิจัยตลาดและการสำรวจความคิดเห็นและการให้คำปรึกษาทางธุรกิจและการจัดการ

742 บริการทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และเทคนิคอื่น ๆ

743 บริการโฆษณา

749 บริการด้านธุรกิจอื่น ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 รูปแบบการคำนวณการให้เช่าที่อยู่อาศัย

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{รายได้จากค่าเช่า (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

มูลค่าค่าเช่าบ้านรวมในราคาประจำปี คำนวณจากค่าใช้จ่ายการเช่าที่อยู่อาศัย (Actual rent) บวกด้วยค่าเช่าพึงประเมินที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ (Imputed rent) เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน คูณด้วยจำนวนครัวเรือนในแต่ละภาคคุณ 12 เพื่อให้ได้มูลค่าค่าเช่าบ้านรวมทั้งหมดในราคาประจำปี สำหรับปีที่ไม่ใช่ข้อมูล ใช้ข้อมูลล่าสุดเป็นปี Bench mark แล้วปรับด้วยจำนวนประชากร โดยวิธี Interpolation / Extrapolation ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปีได้จากค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ปรับด้วยดัชนีราคาเฉลี่ยระหว่างดัชนีราคาผู้บริโภครวมและดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ มูลค่าค่าเช่าบ้านรวมในราคาประจำปี หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

มูลค่าค่าเช่าบ้านรวมในราคาคงที่ คำนวณจากมูลค่าค่าเช่าบ้านรวมในราคาประจำปี ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครายการค้าเช่าที่อยู่อาศัยรายภาค ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ ได้จาก มูลค่าค่าเช่าบ้านในราคาคงที่ คูณด้วยสัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ร้อยละ 22.2

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ มูลค่าค่าเช่าบ้านรวมในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

3.2 รูปแบบการคำนวณบริการอสังหาริมทรัพย์

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{รายได้ค่าบริการ (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

การคำนวณสาขาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คำนวณจากค่านายหน้าจากการซื้อขายที่ดิน ค่านายหน้าจากบ้านเช่าของคนไทย และของคนต่างประเทศ เช่น ค่านายหน้าจากการซื้อขายที่ดิน คำนวณขึ้นจากค่าธรรมเนียมในการโอนกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งได้จากกรมที่ดิน และคิดว่ามีเพียงร้อยละ 70 เท่านั้น ที่

ผ่านตัวแทนค่าที่ดิน อีกร้อยละ 30 ไม่ผ่านตัวแทนค่าที่ดิน แต่เป็นการซื้อขายกันเอง โดยคิดค่านายหน้าจาก การซื้อขายเฉลี่ยร้อยละ 3 แต่ไม่เกินร้อยละ 5 ตามกฎหมาย

มูลค่าการผลิต = ค่านายหน้า บวกด้วยค่าธรรมเนียมที่ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องจ่าย ซึ่งคิดร้อยละ 70 ของค่าธรรมเนียมทั้งหมด

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี = มูลค่าการผลิต เพราะค่าใช้จ่ายไม่สามารถหาได้ หรือถ้ามี ก็น้อยมาก เช่น ค่ารถ ค่าน้ำ เป็นต้น

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ = มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครวม

3.3 รูปแบบการคำนวณการบริการทางธุรกิจ

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายได้ค่าบริการ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายได้ค่าบริการในราคาประจำปี หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ในราคาประจำปี

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ 1) คำนวณโดยวิธี Double Deflation โดยปรับรายได้ ในราคาประจำปีด้วยดัชนีผู้บริโภคที่เกี่ยวข้อง จะได้รายได้ในราคาคงที่ ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วย ดัชนีราคาผู้บริโภครวม จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ หรือ 2) คำนวณโดยวิธี Single Deflation ปรับมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครวม จะได้ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายได้ค่าบริการในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคา คงที่

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) การให้เช่าที่อยู่อาศัย <ul style="list-style-type: none"> ● การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน 	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ
2) บริการอสังหาริมทรัพย์ <ul style="list-style-type: none"> ● ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายที่ดิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมที่ดิน
3) บริการด้านธุรกิจ <ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนคดี แต่ละศาล ● รายได้จากยอดขายที่แจ้งเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานศาลยุติธรรม ● กรมสรรพากร

L: สาขาการบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ

1. นิยาม (Definition)

การผลิตในสาขานี้ หมายรวมถึง การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การบริการชุมชน การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ประกอบด้วย องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ในภาคราชการ อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม กอง หน่วยงานอิสระ และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด L สามารถจำแนกรายการได้ดังต่อไปนี้

2.1 การบริหารราชการและนโยบายทางด้านเศรษฐกิจและสังคมชุมชน

เช่น การบริหารราชการของรัฐในการกำกับดูแลนโยบายทางเศรษฐกิจ การบริหารแผนงาน ด้านการดูแลสุขภาพ ด้านการศึกษา วัฒนธรรม การบริหารแผนงานการให้บริการทางสังคม การกำหนด หลักเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจรวมทั้งการบริหารที่ส่งเสริมภาครัฐ โดยรวม แบ่งเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง และการบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

2.2 การจัดหาการบริการให้แก่ชุมชนโดยรวม

หน่วยงานของรัฐบาลซึ่งให้บริการและให้ความช่วยเหลือ ด้านต่างประเทศ กิจกรรมการ ป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน

2.3 การประกันสังคมภาคบังคับ

รวมกิจการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการสะสมเงินทุนและบริหารการประกันสังคมโดยรัฐ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

รวบรวมข้อมูลรายจ่ายจริงในหมวดเงินเดือน และค่าตอบแทน ที่จ่ายแก่ข้าราชการและลูกจ้างของ หน่วยงานต่าง ๆ ยกเว้น

3.1 เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้แก่ข้าราชการ ครู อาจารย์ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาของรัฐ

3.2 เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้แก่ข้าราชการ แพทย์ พยาบาล ลูกจ้างประจำและ ลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานพยาบาลของรัฐ ในการคำนวณ แยกการคำนวณออกเป็น

หน่วยงานในส่วนกลาง ประกอบด้วย กระทรวง ทบวง กรม กอง และหน่วยงานสถาบันอิสระอื่นที่ ตั้งอยู่ในส่วนกลาง

หน่วยงานส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย หน่วยงานในภูมิภาคที่สังกัดหน่วยงานของรัฐบาลกลาง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย หน่วยราชการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล (รวมสภาเทศบาล) องค์การบริหารส่วนตำบล (รวมสภาตำบล) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด (รวมสภาจังหวัด)

เนื่องจากการบริหารราชการและการป้องกัน และการประกันสังคมภาคบังคับ เป็นการบริการแก่สาธารณะที่ไม่สามารถวัดมูลค่าผลผลิตทางตรงได้ การหามูลค่าเพิ่ม จึงคำนวณจากผลตอบแทนที่รัฐจ่ายให้แก่ข้าราชการ พนักงานของรัฐ และลูกจ้างทั้งหมด (ทั้งลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว) รวมค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินในกระบวนการผลิตของสาขา

มูลค่าเพิ่ม = ค่าตอบแทนที่รัฐบาลจ่ายให้แก่ข้าราชการและลูกจ้าง + ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

การคำนวณมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ของสาขานี้ใช้วิธีปรับหาร (Deflate) ด้วยดัชนีค่าตอบแทนแรงงานของข้าราชการ (Salary index) ซึ่งคำนวณจากเงินเดือนเฉลี่ยของข้าราชการแต่ละระดับ

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

การเบิกจ่ายงบประมาณจากข้อมูล GFMS ของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง และจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

M: สาขาการศึกษา

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการดำเนินงาน ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี (1 ม.ค – 31 ธ.ค) ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอาหาร ค่าบริการในสถานศึกษาอื่นๆ โดยครอบคลุมสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทุกระดับการศึกษา

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) ประกอบด้วย ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าหนังสือพิมพ์ และวารสาร ค่าเวชภัณฑ์ประจำสำนักงาน ค่าผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่ารับรอง ค่านายหน้า ค่าพาหนะเดินทางและที่พัก ค่าไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าโฆษณา ค่าซ่อมแซมสำนักงานและวัสดุต่าง ๆ ค่าซ่อมแซมรถยนต์/จักรยานยนต์ ค่าตรวจสอบบัญชี ค่าทนายความ ค่าเช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ดอกเบี้ยจ่ายหักดอกเบี้ยรับ (ที่ผ่านสถาบันการเงิน) และค่าใช้จ่ายอื่น

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หัก เงินอุดหนุน (Indirect tax Less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดใหญ่นี้ รวมสถาบันการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับการศึกษา สถาบันประเภทที่มีอาคารเรียนโดยเฉพาะ และสถาบันที่ให้การศึกษาแบบหน่วยเคลื่อนที่ ทั้งที่มีหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ประกอบด้วยการศึกษาทุกประเภททั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจัดการศึกษาโดยสถาบันการศึกษา การจ้างครูเอกชนสอนพิเศษ เป็นการศึกษาเต็มเวลานอกเวลา หรือหลักสูตรเร่งรัด การศึกษาภาคกลางวันหรือภาคค่ำในระดับ หรือวิชาชีพต่างๆ การศึกษาใน 3 หมู่แรก (TSIC 801, 802 และ 803) เป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเป็นระบบการศึกษาที่เป็นขั้นตอนสำหรับเด็กและเยาวชนจากระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ประเภทการศึกษาจะใช้ระดับการศึกษาเป็นพื้นฐาน

ยกเว้น การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ เช่น การศึกษาการเล่นไปบริดจ์ หรือการเล่นกอล์ฟ ได้จัดประเภทไว้ในหมู่ใหญ่ 924 (กิจกรรมการกีฬาและนันทนาการอื่นๆ)

สาขาการศึกษา ครอบคลุมการศึกษาในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยม อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย การศึกษาผู้ใหญ่ การสอนวิชาชีพ ทั้งในส่วนที่เป็นของรัฐบาล และที่เป็นของภาคเอกชน

2.2 การจำแนกรายการ จำแนกตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544
 ในหมวด M การศึกษา และแบ่งออกเป็นหมวดย่อยการศึกษาของเอกชน และ การศึกษาของรัฐบาล ดังนี้

80 การศึกษา

801 การศึกษาระดับประถมศึกษา

802 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

803 การศึกษาระดับอุดมศึกษา

809 การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาอื่น ๆ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 รูปแบบการคำนวณบริการการศึกษาของเอกชน

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายรับของสถานศึกษา (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

การคำนวณหามูลค่าการผลิตภาคเอกชน โดยคำนวณรายได้ของการศึกษาเอกชน แยกเป็นระดับต่างๆ โดยใช้จำนวนนักเรียน คูณด้วยอัตราค่าเล่าเรียน ต่อคนต่อปี

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายได้ของการศึกษาภาคเอกชน หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่โดยวิธี Double Deflation รายได้ในราคาคงที่ เท่ากับจำนวนนักเรียนในแต่ละปี คูณด้วยค่าเล่าเรียนเฉลี่ยปีฐาน ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครวม จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายได้ในราคาคงที่ หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

3.2 รูปแบบการคำนวณบริการการศึกษาของรัฐบาล

ในกรณีสถานการศึกษเป็นของรัฐ เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ให้คำนวณเช่นเดียวกับสาขาบริการราชการและการป้องกันประเทศ คือ ให้ประมวลเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่รัฐบาลจ่ายให้ข้าราชการและลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงานเหล่านี้ บวกด้วยค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน เป็นมูลค่าเพิ่มโดยตรง ดังสมการข้างล่างนี้

**มูลค่าเพิ่ม = ผลรวมของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนของ ครู อาจารย์ข้าราชการ
 และลูกจ้างในสถานศึกษาของรัฐบาล + ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน**

ค่าตอบแทนแรงงานของข้าราชการครู อาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้างในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ประกอบด้วย

1) เงินเดือน ค่าจ้าง (ยอดก่อนหัก กบข. กบพ. กบต. กสจ. หรือหน่วยงานอื่นที่มีการจัดตั้งเพื่อบำเหน็จบำนาญ และภาษีเงินได้)

2) ส่วนที่รัฐจ่ายสมทบเข้า กบข. กบพ. กบต. กสจ. หรือหน่วยงานอื่นที่มีการจัดตั้งเพื่อบำเหน็จบำนาญ

3) เงินบำเหน็จและบำนาญทั้งหมดที่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวได้รับ

กรณีเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย รายจ่ายจากรหัสรายจ่าย 922 (บำนาญปกติ) และรหัสรายจ่าย 917 (เฉพาะส่วนที่เป็นเงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ)

กรณีเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (ได้รับจาก ส่วนที่ 1. ร้อยละ 2 ของรายได้ของท้องถิ่น ส่วนที่ 2. จากส่วนกลางอุดหนุนให้ และส่วนที่ 3. จากกองทุนสมทบ)

4) ค่าตอบแทน ได้แก่ ค่าล่วงเวลา ค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเลี้ยงดูบุตร ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร ค่าเบี้ยประชุม ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าตอบแทนที่เป็นสิ่งของและบริการ

ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน หมายถึง ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินของหน่วยงานที่อยู่ในคุ่มรวมการคำนวณนี้ ซึ่งเป็นค่าเสื่อมราคาตามระบบบัญชีประชาชาติ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

การศึกษาของรัฐบาลใช้ดัชนีค่าตอบแทนแรงงานของข้าราชการ ซึ่งได้คำนวณไว้ในสาขาการบริหารราชการแผ่นดิน (Salary index) มาปรับหารมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ผลที่ได้ก็เป็นมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ของการศึกษารัฐบาล

นำมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ของการศึกษาเอกชน และรัฐบาลมารวมกันก็จะได้มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ของสาขาการศึกษา

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) จำนวนนักเรียนแต่ละระดับชั้น	● กระทรวงศึกษาธิการ
2) รายได้และค่าใช้จ่าย จากการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยเอกชน 50 กว่าแห่ง	● ทบวงมหาวิทยาลัย
3) รายจ่ายรวมของรัฐบาล	● กรมบัญชีกลาง

N: สาขา บริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง รายรับที่ได้จากการดำเนินงาน ในรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปี ได้แก่ ค่ายา ค่ารักษา ค่าตรวจวิเคราะห์ ค่าอุปกรณ์และเครื่องใช้ในการตรวจรักษาโรค ค่าห้องผ่าตัด ค่าห้องค่าอาหารผู้ป่วย ค่าบริการในการรักษาอื่นๆ

ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate cost) ประกอบด้วย ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายห้องปฏิบัติการ และรังสี ค่าใช้จ่ายห้องทันตกรรม ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าไฟฟ้าและน้ำประปา ค่าซักกรีต ค่าโฆษณา ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายรถยนต์ ค่าโทรศัพท์และไปรษณีย์ ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ค่าเบี้ยประกันภัย ค่ารับรอง ค่าธรรมเนียมธนาคาร ค่าตรวจสอบบัญชี ค่าใช้จ่ายทางด้านกฎหมาย ค่าวารสารและหนังสือพิมพ์ ดอกเบี้ยจ่ายหักด้วยดอกเบี้ยรับ (คิดเฉพาะที่ผ่านสถาบันการเงิน) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิต และค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หัก เงินอุดหนุน (Indirect tax Less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดนี้ รวมการบริการทางสังคมและบริการชุมชนที่เกี่ยวข้องกันกับบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ เช่น บริการอนามัย โรงพยาบาล องค์กรหรือหน่วยงานที่ให้การสงเคราะห์ในรูปแบบสวัสดิการต่างๆ

บริการด้านสุขภาพ หมายถึง อุตสาหกรรมในการดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการให้ บริการการป้องกัน และการรักษาทางการแพทย์ ทันตกรรมและอนามัยอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึง โรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานพยาบาล สำนักงานทางการแพทย์และศัลยกรรมและสถาบันที่คล้ายคลึงกัน

บริการด้านสังคมสงเคราะห์ หมายถึง อุตสาหกรรมในการดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งแบบให้ที่พักและไม่ให้ที่พัก ซึ่งอาจดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชน เช่น สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานสงเคราะห์คนชรา และองค์กรการกุศลอื่นๆ

ขอบเขตสาขานี้รวมถึงการบริการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานไม่แสวงหากำไร

2.2 การจำแนกรายการ จำแนกออกเป็นรายหมวดย่อยดังนี้

- 1) การบริการสุขภาพ และบริการสังคมสงเคราะห์ของเอกชน
- 2) การบริการสุขภาพของรัฐบาล และบริการสังคมสงเคราะห์

การจำแนกรายการตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 ในหมวด N การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

85 การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์

851 บริการด้านสุขภาพ

852 บริการรักษาสัตว์

853 บริการด้านสังคมสงเคราะห์

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 รูปแบบการคำนวณบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ของเอกชน

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายรับของสถานประกอบการ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

การคำนวณหามูลค่าเพิ่มภาคเอกชน โดยคำนวณรายได้ของการบริการด้านสุขภาพภาคเอกชน รายได้เฉลี่ยของสถานพยาบาล คูณด้วยจำนวนสถานพยาบาล

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายได้ของการบริการด้านสุขภาพภาคเอกชน หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่โดยวิธี Double Deflation โดยปรับมูลค่าการผลิตในราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาหมวดการตรวจรักษาและค่ายา ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคเฉลี่ยหมวดไฟฟ้า ประปา และการตรวจรักษาและค่ายา จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายได้ในราคาคงที่ หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

3.2 รูปแบบการคำนวณบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ที่เป็นหน่วยงานของรัฐบาล

ในกรณีสถานบริการเป็นของรัฐ เช่น โรงพยาบาล สถานเอนามัย สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานสงเคราะห์คนชรา และองค์กรการกุศลอื่นๆ ให้คำนวณเช่นเดียวกับสาขาบริการราชการและการป้องกันประเทศ คือ ให้นำเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่รัฐบาลจ่ายให้ข้าราชการและลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงานเหล่านี้เป็นมูลค่าเพิ่มโดยตรง ดังสมการข้างล่างนี้

มูลค่าเพิ่ม = ผลรวมของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนของข้าราชการและลูกจ้าง +
ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

ค่าตอบแทนแรงงาน ประกอบด้วย

- 1) เงินเดือน ค่าจ้าง (ยอดก่อนหัก กบข. กบพ. กบต. กสจ. หรือหน่วยงานอื่นที่มีการจัดตั้งเพื่อการบำเหน็จบำนาญ และภาษีเงินได้)
- 2) ส่วนที่รัฐจ่ายสมทบเข้า กบข. กบพ. กบต. กสจ. หรือหน่วยงานอื่นที่มีการจัดตั้งเพื่อการบำเหน็จบำนาญ
- 3) เงินบำเหน็จและบำนาญทั้งหมดที่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวได้รับการคืนเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย รายจ่ายจากรหัสรายจ่าย 922 (บำนาญปกติ) และรหัสรายจ่าย 917 (เฉพาะส่วนที่เป็นเงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ)

กรณีเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (ได้รับจาก ส่วนที่ 1. ร้อยละ 2 ของรายได้ของท้องถิ่น ส่วนที่ 2. จากส่วนกลางอุดหนุนให้ และส่วนที่ 3. จากกองทุนสมทบ)

- 4) ค่าตอบแทน ได้แก่ ค่าล่วงเวลา ค่าครองชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเลี้ยงดูบุตร ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร ค่าเบี้ยประชุม ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าตอบแทนที่เป็นสิ่งของและบริการ

ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวร หมายถึง ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินถาวรของหน่วยงานที่อยู่ในคัมภีรกรรมการคำนวณนี้ ซึ่งเป็นค่าเสื่อมราคาตามระบบบัญชีประชาชาติ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาล ใช้ดัชนีค่าตอบแทนแรงงานของข้าราชการ ซึ่งได้คำนวณไว้ในสาขาการบริหารราชการ ๙ (Salary index) มาปรับหารมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ผลที่ได้ก็เป็นมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ของการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาล นำมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ของการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ของเอกชนและรัฐบาลมารวมกัน ก็จะได้มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ของสาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) จำนวนเตียง	● กระทรวงสาธารณสุข
2) จำนวนคลินิก	● กระทรวงสาธารณสุข
3) รายจ่ายรวมของรัฐบาลส่วนกลาง	● กรมบัญชีกลาง
4) ดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดการตรวจรักษา และ ค่ายา	● สำนักดัชนีราคากระทรวงพาณิชย์

O: สาขาบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่น ๆ

1. นิยาม (Definition)

มูลค่าการผลิต (Gross output) หมายถึง รายรับที่ได้จากการดำเนินงานในการให้บริการของแต่ละประเภทกิจกรรม มูลค่าดังกล่าวจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิตและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง และกำไรจากการประกอบการ

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต (Intermediate Cost) ครอบคลุมวัตถุดิบซึ่งคิด มูลค่าตามราคาผู้ซื้อ ค่าเชื้อเพลิงและค่าไฟฟ้า-ประปา ค่าบริการที่ซื้อจากผู้ผลิตบริการอื่นๆ ค่าซ่อมแซม ค่าวัสดุสิ้นเปลืองในสำนักงาน และกระบวนการผลิตและจำหน่าย ค่าขนส่งและโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ เป็นต้น

มูลค่าเพิ่ม (Value Added) คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า มูลค่าเพิ่มประกอบด้วย

- เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employee)
- ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่าย ค่าเช่าที่ดิน กำไร เงินปันผล
- ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)
- ภาษีทางอ้อม หักเงินอุดหนุน (Indirect Taxes less Subsidies)

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดใหญ่นี้ รวมบริการสุขภาพและบริการที่คล้ายคลึงกัน บริการสังคม และชุมชนที่เกี่ยวข้องกัน กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬา เช่น บริการด้านการผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์ การฉายภาพยนตร์ การบริการด้านวิทยุและโทรทัศน์ และการบันเทิงอื่นๆ (สนามมวย สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ วนอุทยานแห่งชาติ) ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ และบริการด้านกีฬา กิจกรรมด้านบริการอื่น ๆ เช่น บริการซักรีด ตัดผมและเสริมสวย อาบ อบนวด และกิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่นๆ

2.2 การจำแนกรายการ เป็นรายหมวดย่อยตามมาตรฐาน TSIC ในหมวด O บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่นๆ ดังนี้

- 1) การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ การสุขภาพที่คล้ายคลึงกัน
- 2) องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น เช่น องค์กรนายจ้าง สหภาพแรงงาน องค์กรวิชาชีพ องค์กรการเมือง องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ฯลฯ
- 3) การนันทนาการ วัฒนธรรมและการกีฬา
- 4) การบริการส่วนบุคคล และการบริการอื่นๆ

ประกอบด้วยรหัส TSIC ดังนี้

90 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ การสุขาภิบาลและบริการ ที่คล้ายคลึงกัน

91 องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

911 องค์กรธุรกิจ องค์กรนายจ้างและองค์กรทางวิชาชีพ

912 สหภาพแรงงาน

919 องค์กรสมาชิกอื่น ๆ

92 กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬา

921 บริการด้านภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และการบันเทิงอื่น ๆ

922 งานสำนักข่าว

923 กิจกรรมห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์สถาน และกิจกรรมทางวัฒนธรรมอื่น ๆ

924 กิจกรรมการกีฬาและนันทนาการอื่น ๆ

93 กิจกรรมด้านการบริการอื่น ๆ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 การคำนวณ ที่ใช้กับสถานบริการของเอกชนทั่วไป

มูลค่าเพิ่ม (VA) = รายได้ของสถานประกอบการ (GO) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คือ รายได้ในราคาประจำปี หักด้วย ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ 1) คำนวณโดยวิธี Double Deflation โดยปรับรายได้ในราคาประจำปีด้วยดัชนีผู้บริโภคที่เกี่ยวข้อง จะได้รายได้ในราคาคงที่ ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาประจำปี ปรับด้วย ดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดไฟฟ้า ประปา จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ หรือ 2) คำนวณโดยวิธี Single Deflation ปรับมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ด้วยดัชนีราคาผู้บริโภครวม จะได้ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คือ รายได้ค่าบริการในราคาคงที่ หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่

3.2 การคำนวณของสาขาบริการที่เป็นหน่วยงานของรัฐบาล และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (Non Profit Institution)

มูลค่าเพิ่ม (VA) = ผลรวมของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน (ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างในหน่วยงานและองค์กร) ค่าเช่าที่ดิน (ถ้ามี) และค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวร

ในกรณีสถานบริการเป็นของรัฐ เช่น ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์ รวมทั้งองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรต่าง ๆ ที่ผลิตสินค้าและบริการจำหน่ายประชาชนในราคาต่ำกว่าต้นทุน หรือให้เปล่า คำนวณ

เช่นเดียวกับสาขาบริการราชการและการป้องกันประเทศ คือ มูลค่าเพิ่มเท่ากับผลรวมของผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม (เงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่รัฐบาลหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรจ่ายให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานเหล่านี้ ทั้งในสิ่งที่จ่ายเป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน) ค่าเช่าที่ดิน และค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวร

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ ของห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์ โดยปรับมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี ด้วยดัชนีเงินเดือนค่าจ้าง (Salary index) จะได้มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

ส่วนการคำนวณมูลค่าเพิ่มขององค์กรไม่แสวงหากำไร คำนวณจากจำนวนลูกจ้าง คูณด้วยอัตราค่าจ้างเฉลี่ยของพนักงานและลูกจ้าง โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี = จำนวนลูกจ้าง คูณด้วยอัตราค่าจ้างเฉลี่ย

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ = จำนวนลูกจ้าง คูณด้วยอัตราค่าจ้างเฉลี่ยปีฐาน

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1) จำนวนสลากกินแบ่งรัฐบาล	● สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
2) รายได้จากการจำหน่ายเลขท้าย 3 ตัว 2 ตัว	● สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
3) งบกำไร - ขาดทุนสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	● สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
4) รายได้จากยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	● กรมสรรพากร
5) งบกำไร - ขาดทุน	● ราชตฤณมัย, ราชกรีฑา
6) งบกำไร - ขาดทุน	● องค์การสวนสัตว์
7) จำนวนคนตาย	● กรมการปกครอง
8) งบกำไร - ขาดทุน	● ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

P: สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

1. นิยาม (Definition)

ลูกจ้างในครัวเรือน หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานอาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

อุตสาหกรรมในหมวดย่อยนี้ อาทิ บุคคลที่เข้ามารับจ้างทำงานทุกประเภทในครัวเรือนส่วนบุคคล เช่น คนรับใช้ หัวหน้าผู้รับใช้ ผู้ประกอบอาหาร บริกร คนซักรีดเสื้อผ้า คนทำสวน คนเฝ้าประตู คนขับรถ ผู้ดูแลรักษาบ้านเรือน คนเลี้ยงเด็กและครูสอนพิเศษ เลขานุการ ฯลฯ

ยกเว้น หน่วยงานอิสระ (รวมทั้งส่วนบุคคล) ซึ่งจัดการบริการให้แก่ครัวเรือนนั้น ให้จัดประเภทตามกิจกรรมหลักของการดำเนินงานของประเภทนั้น

2.2 การจำแนกรายการ จำแนกรายการออกเป็นรายหมวดย่อยตามมาตรฐาน TSIC ในหมวด P ลูกจ้างครัวเรือนส่วนบุคคล ดังนี้

95 ลูกจ้างครัวเรือนส่วนบุคคล

3. การประมวลผล (Compilation Method)

รูปแบบการคำนวณ ที่ใช้กับสาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

มูลค่าเพิ่ม (VA) = เงินเดือนค่าจ้างที่จ่ายเป็นตัวเงิน และที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย และของใช้ส่วนตัวอื่นๆ

มูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี คำนวณจากจำนวนลูกจ้างในครัวเรือน คูณด้วยอัตราค่าจ้างเฉลี่ยในปีปัจจุบัน (ทั้งที่เป็นเงินสดและไม่ใช่นเงินสด) จะได้เงินเดือนค่าจ้างค่าตอบแทนทั้งหมด หรือมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปี

มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ คำนวณจากอัตราค่าจ้างเฉลี่ยปีฐาน (ทั้งที่เป็นเงินสดและไม่ใช่นเงินสด) คูณด้วยจำนวนลูกจ้างในครัวเรือน จะได้มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
จำนวนลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ● ผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (SES) สำนักงานสถิติแห่งชาติ ● จากผลสำรวจแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ● ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (Labor force survey) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การวัดสถิติรายได้ประชาชาติทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach)

สถิติรายจ่ายประชาชาติประกอบด้วย 4 บัญชีหลักคือ การอุปโภคบริโภคของครัวเรือน การอุปโภคบริโภคของรัฐบาล การสะสมทุน และการส่งออกสุทธิ โดยมีรายละเอียดของแต่ละบัญชีดังนี้

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน (Private Consumption Expenditure: C)

1. นิยาม (Definition)

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของมูลค่าการใช้จ่ายขั้นสุดท้าย หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการที่ครัวเรือน (รวมสถาบันไม่แสวงหากำไรให้บริการครัวเรือน) อุปโภคโดยตรงมิใช่เพื่อการผลิต รวมทั้งสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศและสินค้าและบริการนำเข้าจากต่างประเทศ

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนในที่นี้หมายถึง รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือนและองค์กรไม่แสวงหากำไรให้บริการครัวเรือน ซึ่งครอบคลุมถึงสินค้าและบริการที่ครัวเรือนและองค์กรไม่แสวงหากำไร ได้มาโดยการใช้จ่ายจากรายได้ (Income) และการประเมินมูลค่าของสินค้าและบริการที่ครัวเรือนผลิตเพื่อบริโภคเอง (Own account) สินค้าและบริการที่ได้มาจากการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน (barter transaction) และสินค้าและบริการที่ครัวเรือนได้รับเป็นค่าตอบแทนแรงงานที่มีใช้ตัวเงิน (Remuneration in kind) ทั้งนี้การอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือนจะไม่รวมการใช้จ่ายในสินทรัพย์ถาวรประเภทที่อยู่อาศัย (Dwellings) และของมีค่า (valuables)

2. คุ้มครองและการจำแนกรายการ (Coverage and Classification)

การจำแนกหมวดหมู่ของการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนรายปี ใช้การจำแนกรายละเอียดสินค้าและบริการตามวัตถุประสงค์การใช้จ่ายตามมาตรฐานสากลที่เรียกโดยย่อว่า COICOP (Classification of Individual Consumption by Purpose) ประกอบด้วย 12 หมวดหลักคือ

- 1) อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย รายจ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด
- 2) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ ประกอบด้วย รายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่และยาสูบ
- 3) เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ประกอบด้วย รายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการตัดเย็บเสื้อผ้าและบริการซักรีดเสื้อผ้า รองเท้าและค่าบริการซ่อมแซม
- 4) ค่าเช่า ประปา ไฟฟ้า และเชื้อเพลิง ประกอบด้วย ค่าเช่าที่อยู่อาศัยทั้งค่าเช่าจริง (actual rent) และค่าเช่าประเมิน (imputed rent) ในกรณีที่ผู้เช่าเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และเชื้อเพลิงและแสงสว่างอื่น ๆ
- 5) เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ในครัวเรือนและบริการซ่อมแซม ประกอบด้วยรายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง สิ่งทอสำหรับใช้ในบ้าน เครื่องใช้ในบ้าน เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ของใช้ในครัวเรือน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ การบำรุงรักษาครัวเรือน รวมทั้งการซ่อมแซมเครื่องเรือนและเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน

- 6) การสาธารณสุข ประกอบด้วย ค่ายา เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมทั้งค่าบริการรักษาพยาบาลคนไข้ในและคนไข้นอก ในคลินิก โรงพยาบาลภาครัฐ และโรงพยาบาลเอกชน
- 7) บริการขนส่ง ประกอบด้วย ค่าที่ยานยนต์ส่วนบุคคล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ยานยนต์ส่วนบุคคล และการขนส่งโดยสารสาธารณะ
- 8) การสื่อสาร ประกอบด้วย รายจ่ายซื้อเครื่องโทรศัพท์ โทรสาร และค่าบริการไปรษณีย์ โทรเลขและโทรศัพท์
- 9) บ้านเหิงและวัฒนธรรม ประกอบด้วย รายจ่ายเกี่ยวกับสินค้าและบริการเพื่อการบันเทิง กีฬา และนันทนาการ เช่น วิทยุและโทรทัศน์ เครื่องกีฬาและเครื่องดนตรี หนังสือและวารสาร ค่าชมภาพยนตร์และมหรสพ บริการถ่ายภาพ บริการท่องเที่ยว และค่าซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล
- 10) การศึกษา ประกอบด้วย ค่าเล่าเรียนของสถาบันการศึกษาเอกชนในระดับอนุบาล ประถม มัธยม อาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา รวมถึงการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาพิเศษ
- 11) ภัตตาคารและโรงแรม ประกอบด้วย ค่าบริการทางด้านอาหาร เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร และการบริการที่พักอาศัยชั่วคราว เช่น โรงแรม บ้านพัก และเกสต์เฮาส์
- 12) สินค้าและบริการเบ็ดเตล็ด ประกอบด้วย ของใช้และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งการซ่อมแซมการประกันชีวิตและการประกันภัย การบริการทางการเงิน และการบริการอื่น ๆ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

การคำนวณมูลค่าการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน มีการคำนวณในระดับละเอียดที่สุดคือ COICOP ระดับ 5 หลัก การประมวลผลในขั้นต้นเป็นการรวมยอดการใช้จ่ายของคนไทยและคนต่างชาติทั้งหมดที่อยู่ในประเทศไทย (Private Consumption Expenditure in the Domestic Market) หลังจากนั้นจะต้องทำการปรับยอดบวกการใช้จ่ายของคนไทยในต่างประเทศ (Expenditure of Residents Abroad) หักด้วยการใช้จ่ายของชาวต่างชาติที่มาใช้จ่ายในประเทศไทย (Expenditure of Non-Residents in the Countries) จึงจะได้ยอดการบริโภคของคนไทย (Private Consumption Expenditure) ซึ่งวิธีการคำนวณที่สำคัญ ๆ คือ

3.1 การคำนวณมูลค่า ณ ราคาประจำปี (Current price)

- วิธีการคำนวณทางตรง เป็นวิธีการประมาณมูลค่าการใช้จ่ายจริงโดยใช้ผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
- วิธีการคำนวณทางอ้อม ดังนี้
 - (1) ใช้ปริมาณคูณด้วยราคาสินค้าหรือบริการ
 - (2) ปรับคูณ (extrapolation) ค่าฐานของปีที่แล้วโดยใช้เครื่องชี้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เช่นรายรับของธุรกิจแจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- วิธีกระแสสินค้า (Commodity flow method) โดยอาศัยผลจากการประมวลมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการที่ได้มาในขั้นตอนแรกของการคำนวณด้านการผลิต หักออกด้วยมูลค่าการส่งออกสินค้าหรือบริการนั้น รวมกับการนำเข้าสินค้าและบริการจาก

ต่างประเทศ แล้วนำมาบวกกับค่าขนส่งและค่าการตลาด ทำให้ได้มูลค่า ณ ราคาผู้ซื้อปลายทางที่ครัวเรือนจ่าย

3.2 การคำนวณมูลค่า ณ ราคาปีฐาน (Base year)

- วิธี Base year valuation of quantities คือ มูลค่า ณ ราคาปีฐาน เท่ากับ ผลคูณระหว่างปริมาณในปีปัจจุบันคูณด้วยราคาในปีฐาน
- วิธี Price deflation คือ ปรับมูลค่า ณ ราคาประจำปีให้เป็นมูลค่า ณ ราคาปีฐาน โดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคที่เกี่ยวข้อง
- วิธี Volume Extrapolation คือ การคำนวณมูลค่าราคาปีฐานโดยใช้ดัชนีปริมาณที่เกี่ยวข้อง

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนหลัก ๆ ประกอบด้วย

- 4.1 รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- 4.2 รายรับของธุรกิจแจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากร
- 4.3 รายได้จากการประกอบการของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นต้น
- 4.4 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือน การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- 4.5 ปริมาณการจำหน่ายน้ำประปา การประปานครหลวงและการประปาส่วนภูมิภาค
- 4.6 ปริมาณจำหน่ายเครื่องยนต์ที่ไม่มีแอลกอฮอล์และเครื่องยนต์ที่มีแอลกอฮอล์ บุหรี่ กรมสรรพสามิต
- 4.7 ยอดจำหน่ายสินค้าสำคัญ ๆ ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4.8 จำนวนยานยนต์จดทะเบียนใหม่ และจำนวนรถขนส่งโดยสารสาธารณะแต่ละประเภท กรมการขนส่งทางบก
- 4.9 ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง
- 4.10 ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีราคาสินค้าส่งออกและนำเข้า สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
- 4.11 การคาดประมาณประชากร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 4.12 จำนวนนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายของคนไทยเดินทางไปต่างประเทศและการใช้จ่ายของชาวต่างประเทศในประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4.13 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าและส่งออกสินค้า กรมศุลกากร

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล (Government Consumption Expenditure: G)

1. นิยาม (Definition)

หมายถึงรายจ่ายรวมของรัฐบาลเพื่อซื้อสินค้าและบริการทุกชนิด ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายสำหรับค่าตอบแทนแรงงาน รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ หักด้วย รายรับที่เกิดจากครัวเรือนและธุรกิจซื้อสินค้าและบริการจากรัฐบาล

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล คัดเฉพาะรายจ่ายสิ้นเปลืองหรือรายจ่ายประจำ (Current Expenditure) เท่านั้น ไม่รวมรายจ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (Capital Expenditure) ยกเว้นรายจ่ายเพื่อการป้องกันประเทศ ให้นำรวมรายจ่ายซื้อสินทรัพย์ถาวรเช่น อาวุธยุทธโปกรณ์ เป็นรายจ่ายเพื่อการอุปโภคด้วย

รายจ่ายของรัฐบาลบางลักษณะยังจัดเป็นการ Transfer ระหว่างครัวเรือนกับรัฐบาล และการโอนระหว่างรัฐบาลกับภาคต่างประเทศ ไม่ว่าในรูปของเงินหรือสิ่งของต้องแยกออกจากการใช้จ่ายอุปโภคของรัฐบาล (ปรากฏใน Table 42, 43 และ บางส่วน Account 5 ในหนังสือรายได้ประชาชาติ)

2. คุ้มครองและการจำแนกรายการ (Coverage and Classification)

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล จำแนกได้ 3 ลักษณะ

2.1 จำแนกตามชนิดของค่าใช้จ่าย (By type of expenditure) ประกอบด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of employees) และค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการจากธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการเพื่อวัตถุประสงค์ด้านพลเรือนและทางทหาร หักด้วย รายรับที่เกิดจากครัวเรือนและธุรกิจซื้อสินค้าและบริการจากรัฐบาล

2.2 จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย (By purpose of expenditure) ได้แก่

- General administration ค่าใช้จ่ายของรัฐสภา กระทรวง กรม และหน่วยราชการต่าง ๆ
- Defence ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทหารและการป้องกันประเทศ
- Justice and police ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษากฎหมาย ตำรวจ
- Education and research ค่าใช้จ่ายของโรงเรียน มหาวิทยาลัย การวิจัยทั่วไป
- Health services ค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล ค่าใช้จ่ายบริการทางการแพทย์
- Special welfare services ค่าใช้จ่ายเพื่อการสงเคราะห์ บำบัด
- Transport and communication facilities ค่าซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน คลอง และอุปกรณ์การขนส่งต่าง ๆ
- Other services ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ งานบริการ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

2.3 จำแนกตามอำนาจการบริหารงาน (By type of authority)

ได้แก่รัฐบาลกลาง ประกอบด้วยกระทรวง กรม และหน่วยราชการต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานนอกงบประมาณ และรัฐบาลท้องถิ่น ประกอบด้วย กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และสภาตำบล

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 จำแนกตามชนิดของค่าใช้จ่าย (By type of expenditure)

รวบรวมรายจ่ายจริงค่าตอบแทนแรงงานได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน จากงบประมาณส่วนราชการ บางส่วนจากงบดำเนินงานและงบกลาง ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการจากธุรกิจในและต่างประเทศ จากค่าใช้จ่าย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างของทหาร จากงบดำเนินงาน งบลงทุน บางส่วนจากงบอุดหนุนและรายจ่ายอื่น สำหรับรายรับจากการซื้อสินค้าและบริการของครัวเรือนและธุรกิจที่ซื้อจากรัฐบาล รวบรวมการใช้จ่ายของครัวเรือนและธุรกิจที่ซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆจากรัฐบาล

3.2 จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย (By purpose of expenditure)

นำข้อมูลตาม 3.1 มาจำแนกเข้าวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ตามนิยามของบัญชีประชาชาติ

3.3 จำแนกตามองค์กรการบริหารงาน (By type of authority)

แบ่งได้เป็นรัฐบาลกลาง รวบรวมรายจ่ายจริงของกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยราชการต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานนอกงบประมาณ และรัฐบาลท้องถิ่น รวบรวมข้อมูลรายจ่ายจริง ประกอบด้วยรายจ่ายประจำ รายจ่ายเพื่อการลงทุน และรายจ่ายอื่นๆ

การคำนวณรายจ่ายอุปโภคของรัฐบาล ณ ราคาคงที่ การคำนวณมูลค่า ณ ราคาคงที่ ของรายจ่ายอุปโภคของรัฐบาลใช้วิธีปรับราคา (Deflate) ด้วยดัชนีราคา (Price index) แบ่งออกเป็น 4 รายการใหญ่ ๆ ประกอบด้วย

- 1) ค่าตอบแทนแรงงาน ปรับด้วยดัชนีอัตราค่าจ้างแรงงานเฉลี่ย (Salary Index)
- 2) ค่าครุภัณฑ์ทางทหาร ปรับด้วยดัชนีราคาครุภัณฑ์ Implicit price index ของครุภัณฑ์
- 3) ค่าซ่อมแซมสิ่งก่อสร้างที่จัดเป็นการอุปโภค (Current repairs) ปรับด้วยดัชนี Implicit price index ของสิ่งก่อสร้างประเภทอื่น ๆ
- 4) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก 3 รายการที่กล่าวแล้วข้างต้น ส่วนใหญ่ก็คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการตามที่ปรากฏในหมวดค่าใช้จ่าย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค รายการนี้ปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคที่ไม่รวมหมวดอาหาร (CPI non food)

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

ข้อมูลจาก GFMS ใน MIS กรมบัญชีกลาง สำนักงานประมาณ รวมทั้งหน่วยงานนอกงบประมาณ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และสภาตำบล

การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation: GFCF)

1. นิยาม (Definition)

การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation: GFCF) หรือการลงทุน (Investment) หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets) ใดๆ เช่น สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการที่มีอายุการใช้งานเกินกว่า 1 ปี ที่สามารถก่อให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังรวมถึงค่าใช้จ่ายในการตัดแปลง ต่อเติมและซ่อมแซมสินทรัพย์ถาวรนั้นๆ เพื่อยืดอายุการใช้งานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

ตามระบบมาตรฐานของบัญชีประชาชาติ การลงทุนหรือการสะสมทุนถาวรครอบคลุมใน 2 รายการหลักๆ คือ

1) **ด้านการก่อสร้าง** ครอบคลุมถึงกิจกรรมการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ การตัดแปลง ต่อเติมและซ่อมแซมสิ่งก่อสร้างทุกประเภท โดยรวมถึง อาคารที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ อาคารอุตสาหกรรม และอาคารอื่น ๆ ทุกชนิด และยังรวมถึงการก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร ได้แก่ การก่อสร้างถนน สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ โรงไฟฟ้า ระบบสายส่งไฟฟ้า สายโทรศัพท์ การต่อท่อประปา การขุดบ่อบาดาล บ่อน้ำ บ่อปลา ทำแพขนานยนต์ นอกจากนี้ยังรวมถึงการปรับพื้นที่เพื่อทำการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่

การก่อสร้างยังครอบคลุมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ส่วนควบที่ประกอบติดกับอาคาร เช่น ลิฟท์ บันไดเลื่อน สะพานเลื่อน และเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดติดตั้งควบกับอาคาร เช่นระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศ ระบบทำน้ำอุ่น และเฟอร์นิเจอร์ชนิดที่ติดกับตัวอาคาร และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันให้นับเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการก่อสร้างด้วย และรวมทั้งกิจกรรมการก่อสร้างที่เป็นการจ้างเหมาผู้รับเหมาก่อสร้าง (Contract out) ทั้งโครงการ หรือการก่อสร้างที่ดำเนินการโดยเจ้าของสิ่งก่อสร้างเอง (own accounts) นับเป็นการผลิตในสาขาก่อสร้างทั้งสิ้น

2) **ด้านเครื่องจักรเครื่องมือ (Equipment)** ประกอบด้วยเครื่องจักรเครื่องมือในหมวดใหญ่ๆ คือ

- หมวดยานพาหนะ (Transport Equipment)
- หมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้เพื่อการผลิต (Industrial Machinery)
- หมวดเครื่องใช้สำนักงาน (Office Equipment)

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

2.2.1 **ด้านการก่อสร้าง** การจำแนกรายการแตกต่างจากการจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ฉบับปี 2544 อันเนื่องจากสภาพข้อมูลปัจจุบันที่สามารถจัดหาได้ ดังนั้นการจำแนกรายการสิ่งก่อสร้างจึงสามารถแยกออกเป็นการก่อสร้างภาคเอกชนและการก่อสร้างภาครัฐ ดังมีรายละเอียดจำแนกรายการต่อไปนี้

การก่อสร้างภาคเอกชน (ประกอบด้วยการก่อสร้างในเขตเทศบาล เขตอบต. และเขตควบคุมอาคาร) ดังนี้

- 1) การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (Residential)
- 2) การก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย (Non- residential) ประกอบด้วย
 - การก่อสร้างอาคารพาณิชย์และสำนักงาน
 - การก่อสร้างอาคารอุตสาหกรรม
 - การก่อสร้างเพื่อการบริการและขนส่ง
 - การก่อสร้างอาคารเพื่อการเกษตร
 - การก่อสร้างอาคารเพื่อประโยชน์อื่นๆ (Other construction) เช่น การก่อสร้างวัด/โบสถ์คริสต์/มัสยิด สุสาน
- 3) การก่อสร้างอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาคาร เช่น
 - ถนน
 - สะพาน
 - เขื่อน
 - รั้ว
 - ทางระบายน้ำ
 - การก่อสร้างสนามกอล์ฟ
 - การขุดบ่อเลี้ยงปลา
 - อื่นๆ

การก่อสร้างภาครัฐ ประกอบด้วย (หน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานส่วนภูมิภาค องค์การปกครองท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ)

- 1) การก่อสร้างที่อยู่อาศัย (Residential)
- 2) การก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย (Non –residential)
 - ที่ทำงาน
 - โรงเรียน
 - โรงพยาบาล
 - อาคารอื่นๆ

3) การก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร (Other construction)

- ถนน
- สะพาน
- เขื่อน
- สิ่งก่อสร้างอื่นๆ

2.2.2 ด้านเครื่องจักรเครื่องมือ (Equipment) ประกอบด้วยเครื่องจักรเครื่องมือในหมวด

ใหญ่ๆ คือ

- 1) หมวดยานพาหนะ (Transport Equipment) เช่น รถไฟ เครื่องบิน รถบรรทุก รถยนต์ รถโดยสาร รถจักรยานยนต์ เป็นต้น
- 2) หมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้เพื่อการผลิต (Industrial Machinery) เช่น เครื่องจักรการเกษตร เครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น
- 3) หมวดเครื่องใช้สำนักงาน (Office Equipment) เช่น ครุภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้าต่างๆ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 ด้านการก่อสร้าง

มูลค่าการก่อสร้างของภาคเอกชน เป็นการคำนวณมูลค่าการก่อสร้าง โดยนำพื้นที่อนุญาตให้ปลูกสร้างในแต่ละประเภทของสิ่งปลูกสร้างของแต่ละภูมิภาคมาปรับระยะเวลาการก่อสร้างจริงในแต่ละเดือน หลังจากนั้นคูณด้วยราคาต่อตารางเมตรของการก่อสร้างในแต่ละประเภท จะได้มูลค่าการลงทุนทางด้าน การก่อสร้างของภาคเอกชน ดังนี้

$$V = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m \text{Area}_{ij} * P_{ij}$$

โดยที่

V	=	มูลค่าการก่อสร้าง
Area	=	พื้นที่อนุญาตให้ปลูกสร้างหลังปรับระยะเวลาการก่อสร้างจริง
P	=	ราคาต่อตารางเมตร/เมตร
J	=	จำแนกตามพื้นที่ /และตามภูมิภาค เช่น เขตเทศบาล

เขต อบต. และ ตามภูมิภาค เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้และกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล

i = จำแนกตามประเภทสิ่งปลูกสร้าง

มูลค่าการลงทุนด้านการก่อสร้างภาครัฐ (Public sector) การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจ ได้ ข้อมูลโดยตรงจากแบบสอบถามที่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งตอบกลับมา ส่วนการก่อสร้างของรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ข้อมูลในรูปแบบมูลค่าการก่อสร้างที่เบิกจ่ายจริงของหน่วยงานรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 ด้านเครื่องจักรเครื่องมือ

วิธีการคำนวณทางด้านเครื่องจักรเครื่องมือ นั้นสามารถจัดทำได้ 2 ลักษณะ คือ

- **รูปแบบที่ 1** ตามลักษณะข้อมูลที่เป็นสถิติการลงทุนใหม่ที่อยู่ในรูปข้อมูลการจดทะเบียน เช่น หมวดยานพาหนะประเภทต่างๆ โดยนำปริมาณการจดทะเบียนใหม่คูณด้วยราคาเฉลี่ยต่อคัน

มูลค่าการสะสมทุนถาวรหมวดยานพาหนะ = ปริมาณการจดทะเบียนใหม่ X ราคาเฉลี่ยต่อหน่วย

- **รูปแบบที่ 2** รายการที่ไม่มีสถิติการลงทุนใหม่ จะใช้วิธีการคำนวณโดยอาศัยวิธี Commodity Flow Method :CFM มาใช้คำนวณหามูลค่าการสะสมทุนในประเทศ ซึ่งเป็นวิธีการหาช่องทางการไหลเวียนของสินค้าตั้งแต่มูลค่าการผลิตในประเทศ รวมถึงการนำเข้าจากต่างประเทศ หักด้วยการส่งออก ส่วนที่เหลือก็จะนับว่าเป็นการสะสมทุนถาวรของเครื่องจักรเครื่องมือในประเทศ โดยใช้สูตรดังนี้

$$GFCF_j = Prd_j + IM_j - EX_j$$

โดยที่

GFCF = การสะสมทุนถาวรด้านเครื่องจักรเครื่องมือ

Prd = การผลิตภายในประเทศ

IM = การนำเข้า

EX = การส่งออก

J = ประเภทเครื่องจักร

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

4.1 ด้านการก่อสร้าง

- **ภาคเอกชน** รวบรวมข้อมูลพื้นที่อนุญาตให้ปลูกสร้างของสิ่งก่อสร้างทุกประเภทที่อยู่ในเขตเทศบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาคของประเทศ ซึ่งรวบรวมและเผยแพร่เบื้องต้นโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ส่วนข้อมูลราคาของสิ่งปลูกสร้าง ได้จากการสำรวจราคาการก่อสร้างในแต่ละประเภท

สิ่งก่อสร้างเพื่อเป็น Benchmark หลังจากนั้นปรับราคาตามดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง จากสำนักดัชนีการค้ากระทรวงพาณิชย์

- **ภาครัฐ** ประกอบด้วย ภาครัฐวิสาหกิจ รวบรวมข้อมูลการลงทุนในสิ่งก่อสร้างจากแบบสอบถามของแต่ละรัฐวิสาหกิจ ส่วนรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จากการเบิกจ่ายมูลค่าการลงทุนทางด้านสิ่งก่อสร้างโดยรวบรวมข้อมูลจากกรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ กทม.

4.2 ด้านเครื่องจักรเครื่องมือ

- **ภาคเอกชน** จัดเก็บข้อมูลการลงทุนทางด้านเครื่องจักรเครื่องมือในหมวดยานพาหนะ ประกอบด้วย ข้อมูลสถิติการจดทะเบียนยานพาหนะประเภทต่างๆ จากกรมขนส่งทางบก ส่วนเครื่องจักรเครื่องมือในหมวดอื่นๆ เช่น หมวดเครื่องใช้สำนักงาน และหมวดอุตสาหกรรมจะเก็บข้อมูลมูลค่าการผลิตเครื่องจักรเครื่องมือในประเทศ ส่วนการนำเข้าและส่งออกเครื่องจักรประเภทต่างๆ รวบรวมข้อมูลจากกรมศุลกากร

- **ภาครัฐ** รัฐวิสาหกิจ ทำการสำรวจข้อมูลการลงทุนโดยจัดส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานรัฐวิสาหกิจโดยตรงทุกไตรมาส แล้วให้หน่วยงานรัฐวิสาหกิจส่งแบบสอบถามกลับภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นไตรมาสในแต่ละไตรมาส ส่วนรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จากกรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ กทม.

ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ (Change in Inventories)

1. นิยาม (Definition)

สินค้าคงเหลือ คือ ผลต่างระหว่างอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของสินค้าในงวดบัญชีหนึ่ง F โดยสินค้าเหล่านี้รวมผลผลิตในประเทศ และการส่งออก นำเข้าจากต่างประเทศด้วย ได้แก่ 1) สินค้าสำเร็จรูป (Finished Goods) ที่ผู้ประกอบการทำการผลิตขึ้นมารวมกับสินค้าที่จัดหามาแต่ยังไม่ได้จำหน่ายออกไป 2) สินค้ากึ่งสำเร็จรูป ได้แก่ งานระหว่างทำ (Work in Progress) และ 3) วัตถุดิบ (Raw Material) และสินค้าเหล่านี้ยังสามารถจัดหมวดหมู่เป็นอีกมิติหนึ่งคือ เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Goods) สินค้าทุน (Capital Goods) และสินค้าที่เป็นวัตถุดิบ ซึ่งครอบคลุมโดยภาคธุรกิจ รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ทั้งในช่องทางส่งและขายปลีก ยกเว้นส่วนที่อยู่ในมือผู้บริโภค

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

ทางด้านอุปทาน (Supply) ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือจะครอบคลุมใน 3 สาขาการผลิตคือ

- 1) สาขาเกษตรกรรม ประกอบด้วย พืช ปศุสัตว์
- 2) สาขาเหมืองแร่
- 3) สาขาอุตสาหกรรม

ทางด้านอุปสงค์ (Demand) ประกอบด้วย

- 1) รายจ่ายของภาคครัวเรือน
- 2) รายจ่ายของภาครัฐ
- 3) การสะสมทุน
- 4) การส่งออกและการนำเข้า

2.2 การจำแนกรายการ (Classification)

2.2.1 ด้านอุปทาน ประกอบด้วย สาขาเกษตรกรรม สาขาเหมืองแร่ และสาขาอุตสาหกรรม

สาขาเกษตรกรรม พืช ประกอบด้วย ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ถั่วเหลือง เมล็ดละหุ่ง ปอ แก้ว ไบยาสูบ ยางพารา เป็นต้น ส่วนปศุสัตว์ ประกอบด้วย กระบือ โค สุกร ไก่ และเป็ด เป็นต้น

สาขาเหมืองแร่ ประกอบด้วย น้ำมันดิบ แร่ดีบุก ตะกั่ว ทังสแตน พลวง ฟลูออไรท์

สาขาอุตสาหกรรม มี 24 รายการ ประกอบด้วย 1) ข้าวสาร 2) นมข้นหวาน 3) นม 4) กระจก 5) น้ำตาล 6) ซากาแฟ 7) สุรา 8) เบียร์ 9) บุหรี่ 10) กระสอบป่าน 11) กระดาษพิมพ์เขียน 12) กระดาษกราฟ 13) ไม้อัดสลักชั้น 14) แผ่นไม้อัดวีเนียร์ 15) กระเบื้องยางปูพื้น 16) หลอดไฟฟ้า 17) แผ่น

เหล็กชุบสังกะสี 17) เคมีภัณฑ์ 18) ไม้ซี้ด 19) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม 20) ยางรถยนต์ 21) ปูนซีเมนต์ 22) โลหะดีบุก 23) แบตเตอรี่ 24) ยานยนต์

3. การประมวลผล (Compilation Method)

หลักการคำนวณส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือใช้วิธีการแสการไหลเวียนของสินค้า (Commodity flow method) โดยคำนวณทางด้านปริมาณการผลิตเป็นหลัก

ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ (Change in inventories) = สินค้าคงเหลือปลายปี หัก สินค้าคงเหลือต้นปี โดยที่

สินค้าคงเหลือปลายปี = สินค้าคงเหลือต้นปี บวก ผลผลิตระหว่างปี บวก สินค้านำเข้าหักสินค้าที่ใช้ในระหว่างปี หักสินค้าส่งออก

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

4.1 ด้าน Supply

- 1) มูลค่าผลผลิตจาก สำนักบัญชีประชาชาติ
- 2) ปริมาณผลผลิตเกษตรและปศุสัตว์ จาก สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- 3) ปริมาณผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม จากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 4) ดัชนีราคาสินค้าจาก สำนักดัชนีการค้า กระทรวงพาณิชย์
- 5) มูลค่าสินค้านำเข้าจาก กรมศุลกากร ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์
- 6) มูลค่าการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า จากสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

4.2 ด้าน Demand

- 1) รายจ่ายครัวเรือน รายจ่ายรัฐบาล การสะสมทุน จากสำนักบัญชีประชาชาติ
- 2) มูลค่าสินค้าส่งออกจาก กรมศุลกากร ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์
- 3) ปริมาณการผลิต การใช้ นำเข้า ส่งออก น้ำมันสำเร็จรูป จากสำนักงานนโยบายพลังงานและกรมพัฒนาธุรกิจพลังงาน
- 4) ปริมาณการผลิต ยอดขายและ ส่งออก ยานยนต์ จากสถาบันยานยนต์

ในกรณีผลการคำนวณที่ออกมาไม่สอดคล้องกันกับตาราง Balance sheet ในการทำสมดุลย์ระหว่าง Demand และ Supply ต้องปรับด้วยรายการ สต็อกที่ถือครองในร้านค้า Trade adjusted โดยใช้ข้อมูลจากตารางบัญชีการผลิตและผลผลิตเป็นฐานข้อมูล

การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ (Exports and Imports of Goods and Services)

1. นิยาม (Definition)

การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ (Exports and Imports of Goods and Services) หมายถึง มูลค่าสินค้าและบริการที่เกิดจากการประกอบธุรกรรมการค้าซื้อขาย แลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ในรอบระยะเวลา 1 ปี

2. คุ้มครองและการจำแนกหมวดหมู่ (Coverage and Classification)

2.1 คุ้มครอง (Coverage)

2.1.1 การส่งออกสินค้าและบริการ (Exports of Goods and Services) ประกอบด้วย

สินค้าส่งออก (Exports of Goods) หมายถึง มูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศผู้ผลิตผ่านพรมแดนไปขายให้ประเทศอื่น ๆ ที่ต้องการสินค้านั้น ๆ รวมถึงการซื้อโดยตรงในประเทศผู้ผลิต โดยองค์กรระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น (Extra-territorial Organization) รวมถึงผู้อาศัยอยู่ในประเทศนั้น ที่มีได้เป็นพลเมืองของประเทศนั้น ๆ (Non-resident Persons)

บริการรับ (Exports of Services) ประกอบด้วย รายรับจากการให้บริการ ดังนี้

- ค่าขนส่ง (Transportation) ได้แก่ ค่าระวางสินค้า (Freight) ค่าโดยสารเดินทาง (Passenger) และค่าบริการขนส่งอื่นๆ (Others)
- ค่าท่องเที่ยว (Travel)
- ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของภาคทางการ (Government service, n.i.e.)
- ค่าบริการอื่นๆ (Other Services) ได้แก่ ค่าสื่อสารโทรคมนาคม (Communication Services) ค่ารับเหมาก่อสร้าง (Construction Services) ค่าroyaltyและค่าธรรมเนียมการค้า/ลิขสิทธิ์ (Royalties and License Fees) ค่าประกันภัย (Insurance Services) และอื่นๆ (Others)

2.1.2 การนำเข้าสินค้าและบริการ (Imports of Goods and Services) ประกอบด้วย

สินค้านำเข้า (Imports of Goods) หมายถึง มูลค่าการนำเข้าของสินค้าและบริการที่ซื้อจากประเทศอื่น ๆ ผ่านพรมแดนเข้ามาในประเทศไทย

บริการจ่าย (Imports of Services) ประกอบด้วย รายจ่ายจากการรับบริการ ดังนี้

- ค่าขนส่ง (Transportation) ได้แก่ ค่าระวางสินค้า (Freight) ค่าโดยสารเดินทาง (Passenger) และค่าบริการขนส่งอื่นๆ (Others)
- ค่าท่องเที่ยว (Travel)
- ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของภาคทางการ (Government service, n.i.e.)

- ค่าบริการอื่นๆ (Other Services) ได้แก่ ค่าสื่อสารโทรคมนาคม (Communication Services) ค่ารับเหมาก่อสร้าง (Construction Services) ค่ารอยัลตี้และเครื่องหมายการค้า/ลิขสิทธิ์ (Royalties and License Fees) ค่าประกันภัย (Insurance Services) และอื่นๆ (Others)

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 สินค้า ใช้ข้อมูลจากกรมศุลกากร และธนาคารแห่งประเทศไทย จำแนกเป็น

3.1.1 สินค้าส่งออก

- สินค้าที่ผ่านพิธีการศุลกากร จากกรมศุลกากร คิดมูลค่าสินค้าตามราคา f.o.b. คือ มูลค่าสินค้าตามราคาตลาดในประเทศ บวกด้วย ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าไปยังท่าส่งออก ภาษีอากรส่งออก (Export Taxes & Export Duties) และค่าใช้จ่ายในการขนของขึ้นเรือ (Loading)

- รายการปรับปรุงสำหรับสถิติดุลการชำระเงิน จากธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แก่ สินค้าที่เป็นเอกสิทธิ์ทางการทูต สินค้าส่งออกชั่วคราว สินค้าที่ไม่ผ่านพิธีการศุลกากร ส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยน และรายการปรับตามนิยามของดุลการชำระเงิน

3.1.2 สินค้านำเข้า

- สินค้าที่ผ่านพิธีการศุลกากร จากกรมศุลกากร คิดมูลค่าสินค้าตามราคา c.i.f. คือ มูลค่าสินค้าในตลาด ณ เขตแดนศุลกากร (Custom Frontier) ของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย มูลค่าสินค้า ณ เขตแดนศุลกากรของประเทศที่ส่งสินค้าเข้ามา ค่าขนส่ง ค่าประกันภัยสินค้า แต่ไม่รวมค่าขนของลง (Unloading)

- รายการปรับปรุงสำหรับสถิติดุลการชำระเงิน จากธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แก่ สินค้าที่เป็นเอกสิทธิ์ทางการทูต สินค้าส่งออกชั่วคราว สินค้าที่ไม่ผ่านพิธีการศุลกากร ส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยน และรายการปรับตามนิยามของดุลการชำระเงิน

3.2 บริการรับและบริการจ่าย ใช้ข้อมูลจากดุลการชำระเงิน (Balance of Payments) ประกอบด้วย

3.2.1 ค่าขนส่ง (Transportation) ได้แก่ ค่าระวางสินค้า (Freight) ค่าโดยสารเดินทาง (Passenger) และค่าบริการขนส่งอื่นๆ (Others)

3.2.2 ค่าท่องเที่ยว (Travel)

- ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของภาคทางการ (Government Service, n.i.e.)
- ค่าบริการอื่นๆ (Other Services)

4. แหล่งข้อมูล (Sources of data)

กรมศุลกากร และธนาคารแห่งประเทศไทย

การวัดสถิติรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้ (Income Approach)

1. นิยาม (Definition)

รายได้ประชาชาติด้านรายได้ (Income Approach) หมายถึง รายได้จากผลตอบแทนปัจจัยการผลิตแต่ละชนิด ซึ่งได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และกำไร ที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจในรอบระยะเวลา 1 ปี

2. **คุ้มครองและการจำแนกรายการ (Coverage and Classification)** รายได้ประชาชาติด้านรายได้ มีดังนี้

2.1 **ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of employees: CE)** หมายถึง เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นๆ ที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างทั้งที่เป็นเงินสด และสิ่งของ ประกอบด้วยค่าตอบแทนแรงงานของลูกจ้างทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2.2 **รายได้จากการประกอบการเกษตร อาชีพอิสระ และการประกอบการที่ไม่ใช่นิติบุคคลอื่นๆ (Income from Farms, Professions and Other Unincorporated Enterprises Received By Households and Private Non-profit Institutions)** หมายถึง รายได้ของผู้ประกอบการเกษตร และอาชีพอิสระต่างๆ เช่น เกษตรกร แพทย์ สถาปนิก วิศวกร ทนายความ หาบเร่ แผงลอย ร้านค้าเบ็ดเตล็ด ฯลฯ ซึ่งมิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล รวมทั้งรายได้ของสถาบันไม่แสวงกำไรต่างๆ โดยรายได้ในรายการนี้ประกอบด้วยกำไรจากการประกอบการและค่าแรงของเจ้าของกิจการ ซึ่งรวมถึงบุคคลในครอบครัวที่ทำงานโดยมิได้รับค่าจ้าง

2.3 **รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือน และสถาบันไม่แสวงกำไร (Income from Property Received by Households and Private Non-profit Institutions)** หมายถึง รายได้ที่เกิดจากทรัพย์สินของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร ซึ่งประกอบด้วย ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย เงินปันผล และผลประโยชน์จากกองทุนเกี่ยวกับการประกันสังคม

2.4 **การออมของนิติบุคคล (Savings of Corporations)** หมายถึง ผลตอบแทนหรือกำไรสุทธิจากการประกอบการของนิติบุคคลตามนิยามของรายได้ประชาชาติ ประกอบด้วย นิติบุคคลเอกชน รัฐวิสาหกิจที่แสวงกำไร และสหกรณ์

2.5 **ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Direct Taxes on Corporations)** หมายถึง ภาษีเงินได้จากการประกอบการของธุรกิจนิติบุคคลเอกชน และรัฐวิสาหกิจที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด

2.6 **เงินโอน (Corporate Transfer Payments)** หมายถึง เงินช่วยเหลือ เงินบริจาค เงินให้เปล่า และความช่วยเหลือต่างๆ ที่นิติบุคคลให้แก่รัฐบาลและครัวเรือน ทั้งที่เป็นเงินสดและสิ่งของ

2.7 **รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการของรัฐบาล (General Government Income from Property and Entrepreneurship)** หมายถึง ผลตอบแทนที่รัฐบาลได้รับจากทรัพย์สินและการประกอบการ ได้แก่ ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย เงินปันผล และเงินส่วนแบ่งกำไรที่รัฐวิสาหกิจนำส่ง

2.8 **ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ (Interest on the Public Debt)** หมายถึง ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมของรัฐบาล เพื่อใช้ในการซื้อสินค้าและบริการ ในทางปฏิบัติได้รวมดอกเบี้ยส่วนที่จ่ายในการกู้ยืมเพื่อการลงทุน เช่น

สร้างเขื่อน ถนน สะพาน ไร้วัดด้วย เพื่อให้การคำนวณทางด้านรายได้เป็นรายได้สุทธิ ดังนั้น รายการนี้จึงเป็นรายการที่นำมาหักจากรายได้ทั้งสิ้นในการคำนวณรายได้ประชาชาติ

2.9 ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภค (Interest on Consumers' Debt) หมายถึง ดอกเบี้ยที่ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไรจ่ายสำหรับเงินกู้ยืมเพื่อการบริโภค ซึ่งการกวดังกล่าวมิใช่การกู้เพื่อการลงทุน จึงไม่ก่อให้เกิดผลผลิตของทุน ดังนั้น รายการดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อการบริโภค จึงแสดงเป็นรายการหักออก เพื่อให้ได้ดอกเบี้ยสุทธิที่ใช้ในการผลิตทั้งหมดในรายได้ประชาชาติ

3. การประมวลผล (Compilation Method)

3.1 ค่าตอบแทนแรงงาน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

3.1.1 ค่าตอบแทนแรงงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นในประเทศ (Domestic) ประกอบด้วย

- ภาครัฐ ประมวลจากมูลค่าค่าตอบแทนแรงงาน ซึ่งประกอบด้วย เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสวัสดิการต่างๆ ทั้งที่เป็นตัวเงินและมีใช้ตัวเงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างของรัฐบาล และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

- ภาคเอกชน คำนวณจากอัตราค่าตอบแทนแรงงาน คูณด้วย จำนวนลูกจ้าง

3.1.2 ค่าตอบแทนแรงงานรับสุทธิจากต่างประเทศ (Net Compensation of Employees from the Rest of the World) คำนวณจากค่าตอบแทนแรงงานที่ส่งกลับประเทศของคนไทยที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศ หักด้วย ค่าตอบแทนแรงงานที่ส่งออกนอกประเทศของคนต่างประเทศที่ทำงานในประเทศไทย

3.2 รายได้จากการประกอบการเกษตร อาชีพอิสระ และการประกอบการที่ไม่ใช่นิติบุคคล ประกอบด้วย

3.2.1 รายได้จากการประกอบการเกษตร ประมวลจาก กำไรสุทธิจากการเกษตรและสินค้าที่ผลิตใช้เองต่อครัวเรือน คูณด้วย จำนวนครัวเรือนเกษตร

3.2.2 รายได้จากการประกอบอาชีพอิสระและการประกอบการที่ไม่ใช่นิติบุคคลอื่นๆ ประมวลจากรายได้สุทธิจากการประกอบการตามนิยามของรายได้ประชาชาติ

3.3 รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร ประกอบด้วย

3.3.1 ค่าเช่าที่ดิน คำนวณจาก อัตราค่าเช่าที่ดินเพื่อการเกษตร คูณด้วย พื้นที่เช่าเพื่อการเกษตร ทั้งที่มีการเช่าจริง และเช่าประเมิน

3.3.2 ดอกเบี้ยรับจากธนาคารและสถาบันการเงินต่างๆ ดอกเบี้ยรับจากพันธบัตรรัฐบาล และดอกเบี้ยรับสุทธิจากต่างประเทศ ประมวลตามมูลค่าดอกเบี้ยที่ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไรได้รับ

3.3.3 เงินปันผล ประมวลตามมูลค่าเงินปันผลประจำปี ที่ครัวเรือน และสถาบันไม่แสวงกำไร ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเอกชน รัฐวิสาหกิจ และสหกรณ์

3.4 การออมของนิติบุคคล ประมวลจากผลการประกอบ หรือกำไรสุทธิที่ปรับตามนิยามของรายได้ประชาชาติ

3.5 ภาษีเงินได้นิติบุคคล ประมวลจากภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งจัดเก็บจากเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ซึ่งเป็นภาษีที่เรียกเก็บจากกิจการปิโตรเลียม

3.6 เงินโอนจ่ายของนิติบุคคล ประมวลจากมูลค่าการโอนเงิน การบริจาค รวมทั้งความช่วยเหลือทั้งที่เป็นเงินสดและสิ่งของที่นิติบุคคลเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ให้แก่ภาครัฐ ครุภัณฑ์ และสถาบันไม่แสวงกำไร ในลักษณะที่ให้เปล่า

3.7 รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการของรัฐบาล (ดูรายละเอียดในหัวข้อรายรับรัฐบาล) ประมวลจากรายได้จากการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ เช่น ที่ดิน เป็นต้น ค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ เงินผลประโยชน์จากการให้สัมปทานต่างๆ เช่น การให้สัมปทานสถานีวิทยุโทรทัศน์ การให้สัมปทานปิโตรเลียม เป็นต้น รายได้จากดอกเบี้ย ประกอบด้วย ดอกเบี้ยรับจากเงินฝาก และดอกเบี้ยรับจากการให้กู้ รายได้จากเงินปันผล และรายได้จากองค์การรัฐที่นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

3.8 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ ประมวลจากดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากการก่อหนี้ของรัฐบาลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3.9 ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภค ประมวลจากดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภคของครัวเรือน ประกอบด้วย ดอกเบี้ยจ่ายให้แก่สถาบันการเงินต่างๆ การขายฝาก การจำนองจำนำ และการกู้ยืมจากกรรมธรรม์ประกันชีวิต

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

4.1 ค่าตอบแทนแรงงาน ใช้ข้อมูลจาก

- การเบิกจ่ายเงินของรัฐบาล ทั้งในงบประมาณและนอกงบประมาณ
- งบการเงินและแบบสอบถามของรัฐวิสาหกิจ จากรัฐวิสาหกิจ
- รายได้-ค่าใช้จ่ายของสหกรณ์ จากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
- งบการเงินและแบบสอบถามของนิติบุคคลเอกชน จากนิติบุคคลเอกชน
- งบการเงินของนิติบุคคล จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- รายได้-ค่าใช้จ่ายของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และดุลการชำระเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- รายได้-รายจ่ายของครัวเรือนเกษตร จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
- รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน รายงานการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจบริการ สัมมะโนประชากร สัมมะโนเกษตร สัมมะโนอุตสาหกรรม สัมมะโนธุรกิจ และรายงานการสำรวจต่างๆที่เกี่ยวข้อง จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- แรงงานต่างด้าว และอัตราค่าตอบแทนแรงงาน จากกรมการจัดหางาน

- มูลค่าการผลิตในสาขาการผลิตต่างๆ จากสำนักบัญชีประชาชาติ

4.2 รายได้จากการประกอบการเกษตร อาชีพอิสระ และการประกอบการที่ไม่ใช่นิติบุคคล อื่นๆ ใช้ข้อมูลจาก

- รายได้-ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเกษตร และรายงานภาวะเศรษฐกิจครัวเรือนเกษตร จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

- การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

- มูลค่าการผลิตในสาขาการผลิตต่างๆ จากสำนักบัญชีประชาชาติ

4.3 รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร ใช้ข้อมูลจาก

- รายได้-รายจ่ายของเกษตรกร และการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

- เงินฝากและอัตราดอกเบี้ย จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

- เงินฝากและอัตราดอกเบี้ย จากธนาคารอาคารสงเคราะห์

- เงินฝากและอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มูลค่า พันธบัตรคงค้าง และดอกเบี้ยพันธบัตร และตุลการชำระเงินของประเทศไทย จากธนาคารแห่งประเทศไทย

- เงินรับฝาก อัตราดอกเบี้ย และการจ่ายปันผลของสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิต ยูเนียน จากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

- ค่าธรรมเนียมการจ้างงานและการขายฝาก จากกรมที่ดิน

- การจ่ายปันผลและจำนวนผู้ถือหุ้นของธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- การจ่ายปันผลของกองทุนรวม จากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

- ผลประโยชน์ตอบแทนของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

- ผลประโยชน์ตอบแทนของสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

- ผลประโยชน์ตอบแทนสำหรับผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม จากกองทุนประกันสังคม

- การประกันชีวิต จากกรมการประกันภัย

4.4 การออมของนิติบุคคล ใช้ข้อมูลจาก

- งบการเงิน และแบบสอบถามของรัฐวิสาหกิจ จากรัฐวิสาหกิจ

- งบการเงินและแบบสอบถามของธนาคารพาณิชย์ จากธนาคารพาณิชย์
- รายได้-ค่าใช้จ่ายของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จากธนาคารแห่งประเทศไทย
- รายได้-ค่าใช้จ่ายของสหกรณ์ จากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
- งบการเงินบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- งบการเงิน การจ่ายปันผล และจำนวนผู้ถือหุ้น ของธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และงบการเงินของตลาดหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม จากกรมสรรพากร
- ดุลการชำระเงิน และงบการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย จากธนาคารแห่งประเทศไทย

4.5 ภาษีเงินได้นิติบุคคล ใช้ข้อมูลจากกรมสรรพากร

4.6 เงินโอน ใช้ข้อมูลจาก

- งบการเงินของธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์
- รายได้-ค่าใช้จ่ายของสหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิตยูเนียน จากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
- งบการเงิน แบบสอบถาม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลกิจ จากรัฐวิสาหกิจ
- สำนักงานประมาณ และกรมบัญชีกลาง
- กรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น และกรุงเทพมหานคร
- หน่วยงานเงินนอกงบประมาณ ประกอบด้วย กองทุน เงินทุนหมุนเวียน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน และหน่วยงานเงินนอกงบประมาณอื่น

4.7 รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการของรัฐบาล ใช้ข้อมูลจากสำนักงานประมาณ กรมบัญชีกลาง กรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานเงินนอกงบประมาณ ประกอบด้วย กองทุน เงินทุนหมุนเวียน องค์การมหาชน หน่วยงานในกำกับของรัฐ รัฐวิสาหกิจไม่แสวงกำไร และหน่วยงานเงินนอกงบประมาณอื่น

4.8 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ ใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย และกองทุนเงินนอกงบประมาณ

4.9 ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภค ใช้ข้อมูลการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย และข้อมูลส่วนที่เกี่ยวข้องจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ โรงรับจำนำ สถานชานาบาลกรุงเทพ สถานชานาบาลต่างจังหวัด สำนักงานชานาบาลกระทรวง กรมพัฒนาสังคมและ

สวัสดิการ กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการประกันภัย กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และกรมที่ดิน

นอกจากการจัดทำรายได้ประชาชาติที่แสดงไว้ทั้ง 3 ด้านดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบัญชีที่แสดงตามสถาบันหลักได้แก่ บัญชีครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงหากำไร (ใน Account 4) และบัญชีรัฐบาล (ใน Account 5)

การบันทึกข้อมูลทั้งสองสถาบันได้นำข้อมูลจากทั้ง 3 ด้าน มาจัดทำบัญชีในลักษณะสมดุลระหว่างด้านรับและจ่ายซึ่งแสดงรายละเอียดในแต่ละด้านแล้ว สำหรับบัญชีรัฐบาลได้มีข้อมูลบางส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นจากการประมวลใน 3 ด้านข้างต้นจึงได้อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมไว้ข้างล่างดังต่อไปนี้

รายรับรัฐบาล (General Government Current Revenue)

1. นิยาม (Definition)

รายได้รัฐบาล หมายถึง รายได้ทั้งสิ้นของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น และจากหน่วยงานเงินนอกงบประมาณต่างๆ คือ รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการ รายได้จากการจัดเก็บภาษี รายได้เงินสมทบจากประกันสังคม รวมเงินโอนระหว่างรัฐบาลกับนิติบุคคล รัฐบาลกับครัวเรือน และเงินโอนรับจากต่างประเทศ

(ปรากฏใน Table 56 และ Account 5 ในหนังสือรายได้ประชาชาติ)

2. คู่ผสมและการจำแนกรายการ (Coverage and Classification)

2.1 รายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการ (Income from property and entrepreneurship) หมายถึง รายได้ที่รัฐบาลได้รับจากทรัพย์สินต่างๆ ได้แก่ เงินนำส่งรัฐจากรัฐวิสาหกิจต่างๆ ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และเงินปันผล

2.2 ภาษีทางอ้อม (Indirect taxes) หมายถึง รายได้จากการเก็บภาษีทางอ้อมต่าง ๆ จากผู้ผลิตและผู้บริโภค เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต อากรขาเข้า อากรขาออก เป็นต้น

2.3 ภาษีทางตรงจากนิติบุคคล (Direct taxes on corporations) หมายถึง รายได้จากการเก็บภาษีจากเงินได้ของผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล หรือภาษีอื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

2.4 ภาษีทางตรงจากครัวเรือน (Direct taxes on households) หมายถึง รายได้จากการเก็บภาษีจากเงินได้ของประชาชน บุคคลทั่วไป ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.5 เงินสมทบรับทั้งสิ้นจากกิจกรรมประกันสังคม (Total contributions to social security) หมายถึง รายได้ที่เป็นเงินสมทบกิจกรรมประกันสังคมทั้งหมดที่ได้รับ ทั้งจากรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง

2.6 เงินโอนรับจากนิติบุคคล (Current transfers from corporations) หมายถึง รายรับที่รัฐบาลได้รับจากนิติบุคคล โดยไม่มีผลตอบแทน ได้แก่ ค่าปรับต่าง ๆ และเงินบริจาค

2.7 เงินโอนรับจากครัวเรือน (Other current transfers from households) หมายถึง รายรับที่รัฐบาลได้รับจากประชาชน บุคคลทั่วไป โดยไม่มีผลตอบแทน ได้แก่ ค่าปรับต่าง ๆ และเงินบริจาค

2.8 เงินโอนรับจากต่างประเทศ (Current transfers from the rest of the world) หมายถึง รายรับที่รัฐบาลได้รับจากต่างประเทศ โดยไม่มีผลตอบแทน ได้แก่ ความช่วยเหลือต่างๆ ในรูป ผู้เชี่ยวชาญ อาสาสมัคร ครุภัณฑ์ และในรูปเงิน

3. การประมวลผล (Compilation Method)

รวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้อง รวมไว้เป็นหมวดหมู่ตามประเภทของรายได้ซึ่งแบ่งเป็น 5 รายการใหญ่ ๆ คือ

3.1 รายได้จากภาษีและรายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการ (Income from Property and Entrepreneurship)

รวบรวมข้อมูลแบ่งเป็นรายได้ของรัฐบาลกลาง จำแนกประเภทเงินในงบประมาณ รายได้ที่สำคัญคือ ภาษีทางตรง ภาษีการขายทั่วไป และภาษีการขายเฉพาะ เป็นต้น รายได้อื่นๆ ได้แก่ รายได้จากทรัพย์สิน รายได้จากโรงงานยาสูบ รายได้จากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เป็นต้น สำหรับเงินนอกงบประมาณ รวบรวมจากงบรายได้-รายจ่าย ของหน่วยงานเงินนอกงบประมาณแต่ละแห่ง

สำหรับรายได้รัฐบาลท้องถิ่น แบ่งเป็นรายได้จากภาษีที่จัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ฯลฯ ภาษีที่รัฐบาลกลางจัดเก็บให้เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ฯลฯ นอกจากนี้มีรายได้จากทรัพย์สิน รายได้จากการพาณิชย์และสาธารณูปโภค รายได้เบ็ดเตล็ด เป็นต้น

3.2 เงินโอนจากต่างประเทศ (Current Transfers from the Rest of the World)

รวบรวมข้อมูลประกอบด้วยเงินและสิ่งของที่รัฐบาลต่างประเทศ รวมองค์การระหว่างประเทศ ในรูปของความช่วยเหลือเพื่อการอุปโภคและบริโภค ไม่รวมเงินโอนทางการทหาร

3.3 รายได้เงินสมทบจากประกันสังคม (Social Security Contributed by Government)

รวบรวมงบรายได้-รายจ่าย ของกองทุนประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน และเงินทุนหมุนเวียนบัตรประกันสุขภาพ

3.4 เงินและทรัพย์สินช่วยราชการ (Total Contributions to Social Security)

รวบรวมยอดรวมเงินสดและทรัพย์สินช่วยราชการ ของแต่ละหน่วยงาน

3.5 รายได้จากการขายสินค้าและบริการให้แก่ครัวเรือนและผู้ประกอบการ

เงินในงบประมาณรวบรวมข้อมูลจากรายรับจากรายการต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน สำหรับเงินนอกงบประมาณ รวบรวมข้อมูลจากงบรายได้-รายจ่าย ของแต่ละหน่วยงาน

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

4.1 รายได้จากภาษีและรายได้จากทรัพย์สินและการประกอบการ มาจากกรมบัญชีกลาง กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หน่วยงานเงินนอกงบประมาณ ได้แก่ กองทุน เงินทุนหมุนเวียน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจที่ไม่แสวงกำไรและเงินนอกงบประมาณอื่น ๆ กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

4.2 เงินโอนจากต่างประเทศ มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (กรมวิเทศสหการเดิม) กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ

4.3 รายได้เงินสมทบจากประกันสังคม (Total contributions to social security) สำนักงานประกันสังคม สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

4.4 เงินและทรัพย์สินช่วยราชการ สำนักงบประมาณ กรุงเทพมหานคร มาจากการจัดเก็บข้อมูล รายได้จากการขายสินค้าและบริการให้แก่ครัวเรือนและผู้ประกอบการ กรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร หน่วยงานเงินนอกงบประมาณ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

รายจ่ายรัฐบาล (Disposal of Current Revenue)

1. นิยาม (Definition)

รายจ่ายรัฐบาล หมายถึง รายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล รายจ่ายเพื่อผลประโยชน์ในการประกันสังคม รายจ่ายเพื่ออุดหนุนการผลิต รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ต่างประเทศ ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ เงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากิจกรรมประกันสังคม และรายจ่ายเพื่อการลงทุนของรัฐบาล

2. คุ้มครองและการจำแนกรายการ (Coverage and Classification)

2.1 รายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล (Government consumption expenditure) หมายถึง รายจ่ายทั้งสิ้นของรัฐบาลที่จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ โดยจำแนกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) ตามประเภทการใช้จ่าย คือ ค่าตอบแทนแรงงาน และค่าซื้อสินค้าและบริการ
- 2) ตามวัตถุประสงค์ 8 อย่าง คือ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การยุติธรรม และรักษาความสงบ การศึกษาและวิจัย การบริการสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การขนส่งและคมนาคม และการบริการอื่น ๆ
- 3) ตามการบริหารราชการแผ่นดิน แบ่งเป็น ส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น

(รายละเอียดอยู่ใน การคำนวณรายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล GCE)

2.1 รายจ่ายเพื่อผลประโยชน์ในการประกันสังคม (Social security benefit) หมายถึง รายจ่ายที่หน่วยงานในกิจกรรมของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการประกันสังคม จ่ายทดแทนให้แก่ผู้ประกันตน

2.2 รายจ่ายเพื่ออุดหนุนการผลิต (Subsidies) หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเพื่ออุดหนุนให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้าและบริการ

2.3 รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร (Current transfers to households and private non-profit institution) หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเป็นเงินให้เปล่าโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนหรือให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนและสถาบันไม่แสวงกำไร

2.4 รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ต่างประเทศ (Current transfers to the rest of the world) หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเป็นเงินให้เปล่าโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนหรือให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ

2.5 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ (Interest on the public debt) หมายถึง ดอกเบี้ยที่รัฐบาลจ่ายจากการที่รัฐบาลได้ก่อหนี้ต่าง ๆ ทั้งในประเทศเช่น พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลัง และเงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งรายการนี้จะแสดงเป็นรายการหักจากรายได้จากทรัพย์สิน

2.6 เงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากิจกรรมประกันสังคม (Social security contributed by government) หมายถึง เงินที่รัฐบาลต้องจ่ายสมทบกิจกรรมประกันสังคมให้ลูกจ้างผู้ประกันตน ซึ่งแสดงเป็นรายการหักจากรายการเงินสมทบรับทั้งสิ้น

2.7 เงินออม (Savings) หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่าย

2.8 รายจ่ายเพื่อการลงทุนของรัฐบาล (Gross capital formation : government) หมายถึง รายจ่ายทั้งสิ้นของรัฐบาลที่จ่ายเพื่อการลงทุนต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างถนน อาคาร เขื่อน สะพาน การซื้อครุภัณฑ์ รายการนี้มีได้แสดงใน Account 5 แต่จะแสดงเป็นส่วนหนึ่งของรายการการสะสมทุน (Gross domestic fixed capital formation ใน Account 3 : Domestic capital formation) ทั้งนี้จำแนกเป็นการสะสมทุนด้านการก่อสร้าง (Construction) และเครื่องจักรเครื่องมือ (Equipment)

3. การประมวลผล (Compilation Method)

รวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้อง รวมไว้เป็นหมวดหมู่ตามประเภทของรายจ่ายซึ่งแบ่งเป็นได้ ดังนี้คือ

3.1 รายจ่ายเพื่อผลประโยชน์ในการประกันสังคม

รวบรวมจากงบรายได้-รายจ่าย ของกองทุนประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน และกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน

3.2 รายจ่ายเพื่ออุดหนุนการผลิต

รวบรวมข้อมูลรายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายจากเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ ซึ่งเข้าลักษณะเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจ่ายให้รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานบางแห่งของรัฐ สหกรณ์ นิติบุคคลเอกชนและ ครัวเรือน

เงินอุดหนุนจ่ายจากเงินนอกงบประมาณ ใช้ข้อมูลจริงจากงบรายได้-รายจ่ายของกองทุนเงินทุนหมุนเวียน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจไม่แสวงกำไร เงินนอกงบประมาณอื่น และ/หรือ การใช้จ่ายของกระทรวงการคลัง

3.3 รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร

รวบรวมข้อมูลเงินโอนที่รัฐบาลจ่ายจากเงินงบประมาณ ทั้งที่จ่ายจากรัฐบาลกลางและท้องถิ่น และเงินนอกงบประมาณ ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

เงินโอนจากรัฐบาลกลาง รวบรวมจากงบประมาณรายจ่ายเงินอุดหนุน ที่ตั้งไว้ในหมวดเงินอุดหนุน หมวดรายจ่ายอื่น งบกลาง และงบสำรองจ่ายฉุกเฉิน ซึ่งเป็นเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจ่ายให้กิจการต่าง ๆ เป็นรายการ ส่วนโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ใช้ข้อมูลจริงจาก ธกส.

เงินโอนจากเงินนอกงบประมาณ รวบรวมข้อมูลจริงจากงบรายได้-รายจ่าย ของกองทุน เงินทุนหมุนเวียน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจไม่แสวงกำไร เงินนอกงบประมาณอื่น และ/หรือ การใช้จ่ายของกระทรวงการคลัง

3.4 รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ต่างประเทศ

รวบรวมข้อมูลประกอบด้วยเงินและสิ่งของที่รัฐบาลให้ต่างประเทศ ในรูปของความช่วยเหลือเพื่อการอุปโภคและบริโภค

3.5 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ

รวบรวมข้อมูลจากยอดการกู้เงินแต่ละประเภทที่ถึงกำหนดต้องจ่ายดอกเบี้ยในแต่ละเดือน โดยมีการปรับปรุงการใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินใหม่ให้ถูกต้องขึ้น ซึ่งการแสดงดอกเบี้ยหนี้สาธารณะต้องแสดงเป็นรายการหักจากรายรับรัฐบาล

3.6 เงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากิจกรรมประกันสังคม

รวบรวมข้อมูลจากงบรายได้-รายจ่าย ของกองทุนประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน และกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน เป็นรายการหักจากรายได้เงินสมทบจากประกันสังคม

4. แหล่งข้อมูล (Sources of Data)

4.1 รายจ่ายเพื่อผลประโยชน์ในการประกันสังคม ได้จากสำนักงานประกันสังคม สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานหลักประกันสุขภาพ

4.2 เงินอุดหนุน ได้จากการรถไฟแห่งประเทศไทย การเคหะแห่งชาติ สำนักงานประมาณการบัญชีกลาง กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งบริหารจัดการดูแลหน่วยงานเงินนอกงบประมาณ

4.3 เงินโอนให้แก่ครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไร ได้จากสำนักงานประมาณ งบประมาณรายจ่ายประจำปี กรมบัญชีกลาง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและหน่วยงานอื่นซึ่งกำกับดูแล กองทุน เงินทุนหมุนเวียน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจไม่แสวงกำไร เงินนอกงบประมาณอื่น

4.4 รายจ่ายที่เป็นเงินโอนให้ต่างประเทศ ได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (กรมวิเทศสหการเดิม) กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ

4.5 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ ได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

4.6 เงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากิจกรรมประกันสังคม ได้จากสำนักงานประกันสังคม สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสำนักงานหลักประกันสุขภาพ

ภาคผนวก

Statistical Tables

Main Accounts

Account 1 Domestic Product

Account 2 National Income

Account 3 Domestic Capital Formation

Account 4 Households and Private Non-profit Institutions

Account 5 General Government

Account 6 External Transaction (The Rest of the World)

Summary Tables

Table 1 Balance Sheet of National Income and Expenditure at Current Market Prices

Table 2 Expenditure on Gross Domestic Product at 1988 Prices

Table 3 Gross National Product and National Income at Current Market Prices by Economic Activities

Table 4 Gross National Product at 1988 Prices by Economic Activities

Table 5 Gross Domestic Product at Current Factor Cost by Economic Activities and National Income

Table 6 Consumption Expenditure at Current Market Prices

Table 7 Consumption Expenditure at 1988 Prices

Table 8 Gross Capital Formation at Current Market Prices

Table 9 Gross Capital Formation at 1988 Prices

Table 10 Distribution of the National Income at Current Market Prices

Table 11 Savings and Gross Capital Formation

Supporting Tables

Gross Domestic Product

Table 12 Gross Domestic Product Originating from Agriculture, Hunting and Forestry at Current Market Prices

Table 13 Gross Domestic Product Originating from Agriculture, Hunting and Forestry at 1988 Prices

Table 14 Gross Domestic Product Originating from Fishing at Current Market Prices

Table 15 Gross Domestic Product Originating from Fishing at 1988 Prices

Table 16 Gross Domestic Product Originating from Mining and Quarrying at Current Market Prices

Table 17 Gross Domestic Product Originating from Mining and Quarrying at 1988 Prices

Table 18 Gross Domestic Product Originating from Manufacturing at Current Market Prices

Table 19 Gross Domestic Product Originating from Manufacturing at 1988 Prices

- Table 20** Gross Domestic Product Originating from Electricity, Gas and Water Supply at Current Market Prices
- Table 21** Gross Domestic Product Originating from Electricity, Gas and Water Supply at 1988 Prices
- Table 22** Gross Domestic Product Originating from Construction at Current Market Prices
- Table 23** Gross Domestic Product Originating from Construction at 1988 Prices
- Table 24** Gross Domestic Product Originating from Wholesale and Retail Trade, Repair of Motor Vehicles, Motorcycles and Personal and Household Goods at Current Market Prices
- Table 25** Gross Domestic Product Originating from Wholesale and Retail Trade, Repair of Motor Vehicles, Motorcycles and Personal and Household Goods at 1988 Prices
- Table 26** Gross Domestic Product Originating from Hotels and Restaurants at Current Market Prices
- Table 27** Gross Domestic Product Originating from Hotels and Restaurants at 1988 Prices
- Table 28** Gross Domestic Product Originating from Transportation Storage and Communication at Current Market Prices
- Table 29** Gross Domestic Product Originating from Transportation Storage and Communication at 1988 Prices
- Table 30** Gross Domestic Product Originating from Financial Intermediation at Current Market Prices
- Table 31** Gross Domestic Product Originating from Financial Intermediation at 1988 Prices
- Table 32** Gross Domestic Product Originating from Real Estate, Renting and Business Activities at Current Market Prices
- Table 33** Gross Domestic Product Originating from Real Estate, Renting and Business Activities at 1988 Prices
- Table 34** Gross Domestic Product Originating from Public Administration and Defence; Compulsory Social Security, Education, Health and Social Work and Private Households with Employed Persons at Current Market Prices
- Table 35** Gross Domestic Product Originating from Public Administration and Defence; Compulsory Social Security, Education, Health and Social Work and Private Households with Employed Persons at 1988 Prices
- Table 36** Gross Domestic Product Originating from Other Community, Social and Personal Service Activities at Current Market Prices
- Table 37** Gross Domestic Product Originating from Other Community, Social and Personal Service Activities at 1988 Prices

Consumption Expenditure

- Table 38** Composition of Private Consumption Expenditure at Current Market Prices
- Table 39** Composition of Private Consumption Expenditure at 1988 Prices

Table 40 Composition of Private Consumption Expenditure by Type and Durability at Current Market Prices

Table 41 Composition of Private Consumption Expenditure by Type and Durability at 1988 Prices

Table 42 Composition of General Government Consumption Expenditure at Current Market Prices

Table 43 Composition of General Government Consumption Expenditure at 1988 Prices

Capital Formation

Table 44 Gross Fixed Capital Formation by Type of Capital Goods at Current Market Prices

Table 45 Gross Fixed Capital Formation by Type of Capital Goods at 1988 Prices

Table 46 Gross Fixed Capital Formation Financed by Imports of Capital Goods at Current Market Prices

Table 47 Gross Fixed Capital Formation Financed by Imports of Capital Goods at 1988 Prices

Table 48 Gross Fixed Capital Formation as a Percentage of Gross Domestic Product

Table 49 Proportion of Gross Fixed Capital Formation by Domestic and Imported Origin

Table 50 Incremental Capital Output Ratio (ICOR)

National Income

Table 51 Compensation of Employees

Table 52 Income from Farms, Professions and Other Unincorporated Enterprises Received by Households

Table 53 Income from Property Received by Households and Private Non-profit institutions

Table 54 Savings of Corporations

Table 55 Corporate Transfer Payments Received by Households and Private Non-profit Institutions

Table 56 General Government Current Revenue

Table 57 Interest on Consumers' Debt

Table 58 Personal Income and Its Disposition